બનામે ખુદા.

મુકમ્મીલ ડ્રામા.

નાટક તીન બાબકા.

અલાઉદ્દીન.

મરત્તબા

મુન્શી મુસ્તફા સૈયદઅલી.

મુ. નવસારી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે બુકસેલર.

ત્રણદરવાજા—અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

ધી "ડાયમંડ જ્યુબિલી" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૧૨૦૦.

સંવત ૧૯૬૮. સને ૧૯૧૧.

કીંમત સીર્ફ ૮ આને.

બનામે ખુદા.

મુકમ્મીલ ડ્રામા.

નાટક તીન બાબકા.

અલાઉદ્દીન.

મરત્તબા

મુન્શી મુસ્તફા સૈયદઅલી.

મુ. નવસારી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે—બુકસેલર.

ત્રણદવાજા—અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

ધી "ડાયમંડ જ્યુબિલી" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૧૨૦૦.

સંવત ૧૯૬૭. સને ૧૯૧૧.

કીંમત ૦—૮—૦

ઈત્તીલાએ આ.મ.

યેહ કિતાબ મુતાબિક સન ૧૮૬૭ કે ૨૫ વેં એકટ કે દાખિ.લે રજીસ્ટર હોકર, તમામ .હુકુક. ઈસકે મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે બુકસેલર કે લીયે .મહફુજ.હંય કોઈ સાહબ બિલા ઈજાજ.ત છાપનેકા યા છપાનેકા ઈરાદા ન ફરમાયેં, નફ.અકી ઉમ્મીદ પર નાહક. નુક.સાન ન ઉઠાયેં.

બનામે ખુદા.

તખ્તએ નાટક.

શાહેચીન...........ચીનકા બાદશાહ.

વઝી.ર................શાહે ચીનકા.

અ.લાઉદ્દીન...........ચીનકે એક ગ.રીબ દરજી.કા લડ.કા. બદ-
રૂલબદરકા .આશીક.

ઇબ્નેજા.ર............અફ્રીકા.કા જાદુગર.

ફિસરાક..............ઈબ્નેજા.રકા નૌકર બાઅ.દમેં અ.લા-
ઉદ્દીનકા નૌકર.

ભંયસાખ.ાન........શાહકા મસખ.રા.

નુજુમી................શાહે ચીનકા.

કલીમ................વઝી.રે આજ.મકા બેવ.કુફ લડ.કા.

ઇન્કે અ.લાવા. ગિરગિટખ.ાં, ભુરભુરેખ.ાં, નુરભાઇ, ભુરભાઇ, ગુરૂ, ચેલે, લડ.કે, ઢંઢોરચી ચોબદાર, જીન, દરબારી, વગ.-યરા વગ.યરા.

બદરૂલબદર............શાહે ચીનકી લડ.કી, અ.લાઉદ્દીનકી મહોરદાર.

માદર................અ.લાઉદ્દીનકી માં.

સુનચુનાબી.........ભંયસાખ.ાનકી ઔ.રત.

ઇન્કે અ.લાવા. સહેલીયાં, ચીની, વગ.યરા વગ.યરા.

મુક.ામ, ચીન—અફ્રીકા.

બનામે ખુદા.

અલાઉદ્દીન.

બાબ પહેલા — પરદા પહેલા.

ખ્વાબગાહ.

(શહેજાદી બદરૂલબદરકા સોતે હુવે નજર આના. સામનેકા દરીચા ખુલના, અલાઉદ્દીનકી તસવીર દિખાઇ દેના, ઔર ગયબી આવાજકા આના.)

ગાના.

ગયબી—તોરી મદદપે જાતે સમદ હય,
તોહે દુનિયામેં ખુશી બેહદ હય.
બયરી જગતમેં તોરા તો રદ હય;
શાદીકી તોરી યહી સનદ હય,
દેખ ઈધર યહી તોરા સજન હય.
તોરી ઇસકે સંગ લીખ્ખી લગન હય.
નામે અલાઉદ્દીન એહ ગુલ બદન હય,
પહેચાન ગુલે ગુરાદે ચમન હય.

(આવાજકા હોના, તસવીરકા નાબુદ હોના, બદરૂલબદરકા ખ્વાબસે બેદાર હોના.)

ગાના.

બદરૂલબદર—હમ દમ આઓરે ધાઓ સબ મિલકે સાહેલીયાં
એહ ખ્વાબ કયસા પુરગમથા ડર ડર જીયા મોરા કાંપે
મન ઘબરાયે.
દોડો દોડો મિલકે સારી મેરે દિલકી બેકરારી.
દેખો ભાલો બારી બારી સારી વોહ કિધર ગઇ
ગઇ, ... મર ગઇ સગરી કિધર ગઇ,

કોઇ હુયકે નહીં કીધર ઉજડ, ગઈ;
સારે ઘરમેં હુય નજ઼રમેં કોઇ નહીંરે.
(સહેલીયોંકા ગાતે હુવે દોડ઼તે આના.)

ગાના.

સહેલીયાં—પ્યારી કાહે કાહે કરત પુકાર.
કૌન સપન પ્યારી અંખીયન દેખા;
ડરત નિંદરીયાં આંખ માર,
તો પર વારી હમ બલહારી મિલકર સારી પ્યારી જાન,
કયું પુકારી કર કર જ઼ારી ખ઼ાલિક બારીકી અમાન,
દેખી ભાલી દેખી કાલી કી જો તુને શોરો શોર;
કર બયાં બે ગુમાં ડર ડર કર—પ્યારી.

ગાના.

બદરૂલબદર—કહું તુમસે મંય કયા એક ખ઼્વાબ નજ઼ર આયામુઝે.
કીસી સનમને આ સપનેમેં મુંહ દિખાયા મુઝે.
મેરે દિલકો ઉસીને છીનકે કલપાયા મુઝે,
ફિર છિપાકે ચહેરા ચાન્દસા તરસાયા મુઝે,
નહીં અબ ચયન મુઝે ઉસકે સિવા આતા હુય,
સીનેમેં હાય સખી દિલ મેરા ઘભરાતા હુય.

સહેલી ૧—નહીં માઅ઼લૂમ યેહે સબબ કયા હુય, જીસસે યેહે ઇસ કદ઼ર બેજા઼ર હુય.

” ૨—અરે સબબ કયા ખ઼ુદાકા ગ઼જ઼બ હુય, ઔરતકા મક દિખાતી હુય, અગર દુસરી દફ઼અ઼ ખ઼્વાબ દેખેગી, તો મુરગ઼ીકા દુધ મંગવાએગી.

” ૩—અરે નહીં નહીં યેહેતો ભંયસકા અન્ડા મંગવાએગી.

” ૪—ઔર અબકે જો ખ઼્વાબ દેખેગી તો મખ્ખીકા કલેજા મંગવાએગી.

” ૧—નહીં નહીં ઇસમેં કુછ ન કુછ ઇસરાર હે, જીસસે યેહે ઇસકદ઼ર બેક઼રાર હુય. (બદરૂલબદરસે) શાહજ઼ાદી સાહ઼બ ઇતને ન ઘભરાવ જ઼રા હોશમેં આવ.

બદરૂલબદર—કયું તુમને મેરે પ્યારેકા પતા પાયા.

સહેલી ૩—શહજા.દી સાહ.બ .કુસુર મઆ.ફ શાયદ આપને ખ્વ.ાબમેં દેવ યા શયતાનકો દેખા હો, તો ક્યા ઉસકોભી અપના દિલદાર બનાયા હય.

બદરૂલબદર—અરી ઓ ગ.યબાની શયતાનકી નાની તેરેહી સરપર શયતાન સવાર હોગા. ઠહેરજા મંય અભી ઉતારતી હું. (મારના સહેલીકો.)

સહેલી ૩—અરે કોઈ આવ શયતાનસે મુઝે બચાવ જાન ગઈ હાય મુઈ (ભંયસા.ખાનકા દોડ.તે હુવે આના.)

ભંયસાખ.ાન—અરે ય્હે કોન ચિલ્લાતી હય, મહેલમેં શોર મચાતી હય. અરે ય્હે તેરા ગલા હય યા બલા કમબખ્ત. ભંયસેકે માનીંદ ક્યું પુકારતી હય.

સહેલી ૨—ચલ મુવે કુત્ત ક્યું ભોંકતા હય.

ભંયસા—ચલ કુત્તી ક્યું કાટતી હય.

સહેલી ૩—અરે મુવે તુ કોઈ આદમી હય યા બયલ.

ભંયસા—અરી તુ કોઇ .ઔરત હય યા ચુડે.લ-

સહેલી ૧—અરે ય્હે તુતુ મેંમેં છોડો ઇસકી કોઇ તદબીર કરો.

ભંયસા—હત તેરી ચોટી કાટું.

સહેલી-૧—લે સુન ભયંસા.ખાન જલ્દ જા ઔર સરકારી નુજુમીકો બુલાલા.

ભયંસા—અચ્છા ય્હે ચલા. મગર નુજુમીસે ક્યા કાર હય, ક્યું કે ય્હે બન્દાભી હર એક ફૂનમેં હોશીઆર હય.

સહેલી ૪—લો ય્હે મુવા તો .આમિલભી બનતા હય.

,, ૧—બસ ચુપ રહો .જ્યાદા ન બકો.

ભયંસા—બાનું સા.હબ ય્હે અયસી નકટી હય, કે સો જુતે મારોગે તોભી ઇસકો અસર ન હોગા.

સહેલી ૧—સુન શહજા.દીને .ખ્વાબમેં દેખા હય ઔર ઉસપર .આશિક. હુઈ હય.

ભંયસા—વાહ વાહ ય્હેતો દુનિયાસે નિરાલા કાર હય. ક્યા .ખ્વાબમેંભી .આશિક. હોકર સોદાઈ બનતે હંય. ય્હેતો નયા બેપાર હય.

સહેલી ૧—મગર હમ સબકો ય્હે શક હય કે ઇસકે સરપર શયતાન સવાર હય.

ભંયસા—હાં અગર અયસા હય તો યેહે બન્દાભી .આમિલોંકા અફસર હય અયસે શયતાનસે નહીં ડરતા હું, દેવ ભુત પલીદકો જેબમેં રખતા હું. પર જ.રા સબર મંચભી તો દેખું કે વોહ કયસા શયતાન હય, શાહજા.દી સા.હબ.

બદરૂલબદર—કૌન પ્યારા આયા.

ભયંસા—ઓ બાપરે ખાયા. (ભાગના.)

સહેલી ૪—કયું મુએ તુતો બડા. આ.મિલ બનતા થા શયતાનો ભુતસે નહીં ડરતા થા ફિર કયું દુમ દબાકર ભાગા.

સહેલી ૩—અરે ભંયસેને હ.રામકા પેટ પુલાયા હય.

ભંયસા—અરી ઓ છિપકલી કયા મંયને તેરે બાપકા ખાના ખાયા હય. .ખાના .ખરાબ આજ સાડે.સતરાહ રોટીસે જયાદાભી નહીં ખાયા ઔર યેહે પેટ તો હવા ખાખા કે ફુલાયા હય.

સહેલી ૧—લે અબ જા ઔર જલ્દ નુજુમીકો બુલા લેઆ.

ભંયસા—યેહે ઉડ.તે ચલા. (જાના ભંયસા.ખાનકા.)

બદરૂલબદર—કયું તુમને મેરે ચોરકા પતા લગાયા.

સહેલી ૧—શહજા.દી સા.હબ વોહ ચોર કૌનથા ઔર ઉસને કયા ચુરાયા.

બદરૂલબદર—વોહ ચોર વહી હય જીસને મેરા દિલ ચુરાયા.

સહેલી ૧—પ્યારી જ.રા દિલકો તસલ્લી દો ઇસતરહ. ન ગભરાવ.

બદરૂલબદર—કયા ખ.ાક તસલ્લીકું યેહે દિલ માનતાહી નહીં (ભંયસાખ.ાન વ નજુમીકા આના)

ભંયસા—લો યેહે નુજુમી હ.ાજી.ર હય ચાહે ઇસકી ગરદન મારીએ ચાહે સુલી ચઢ.ાઇએ.

નુજુમી—.ખુદાખ.યર કરે યેહે કયા આફત હય.

સહેલી ૩—અરે મુંહડી કાટા બડ.ા પાજી હય.

ભંયસા—અરે ઇસકી મુન્ડી મંય કયું કાટું, કયા મંય કોઇ ક.સાઇ હું ઇસકો કિસી જલ્લાદકે. હવાલે કરો.

સહેલી ૩—કયા ઇસકી ક.જા, આઇ હય.

ભંયસા—હાં અફસોસ બેચારેકી ક.જા, આઈ હય.

તુજુમી—(ઘભરાકર) અરે ભાઇ તુ મુઝે યહાં કિસ વાસ્તે લાયા હય.

ભંયસા—સુન શહજાદીકે સરપર એક શયતાન સવાર હય. ઓર વોહ યું કહેતા હય કે મુઝે તુજુમીકા સદકા દોગે તો મંય જાઉંગા. અફસોસ ભાઇ તેરી યેહ હાલત દેખકર મુઝે રોના આતા હય.

તુજુમી—યા અલ્લાહ યેહ બયઠે બિઠાએ મંય કિસ મુસીબતમેં ગિરફતાર હુવા. (રોના તુજુમીકા.)

ભંયસા—દેખ ભાઇ અબ તુ યહાંસે ચમ્પત હોજા.

તુજુમી—હાં ભાઇ યહી ઠીક હય. (તુજુમીકા જાને ચાહના.)

સહેલી ૧—અરે ઠહેર કહાં જાતા હય.

ભંયસા—ઠહેર બચ્ચા તેરી તો મૌત આઇ હય, કહાં જાતા હય.

તુજુમી—દુહાઇ હય, દુહાઇ હય, મંયને કયા ખતાકી જો મેરે લીએ યેહ સજા ઠહેરાઇ હય.

સહેલી ૧—અરે યેહતો મસખરા હય, ફકત હંસી કરતા હય ચલબે ભંયસાખાન ઉધર ખડા રહે.

ભંયસા—લો બેગમ સાહબકા હુકમ હુવા જયસે તુરકસ્તાનકી શહજાદી હુકમ કરતી હય, ચલબે ભંયસા ઉધર ખડા રહે. યેહ લે ઉધર ખડા હુવા.

સહેલી ૧—અય તુજુમી તુઝે ઇસલીએ બુલાયા હય, કે કુછ અપના કમાલ દિખા.

તુજુમી—અયસે કમાલ કયા ખાક દિખાઉં યહાં જાનપર વબાલ હય.

સહેલી ૧—નહીં નહીં કુછ ખૌફ ન કર શહજાદી સાહબકો ખ્વાબમેં કોઈ નજર આયા હય ઇસકી તાબીર દેખને તુઝે બુલાયા હય.

તુજુમી—બહોત અચ્છા જનાબા. (ભંયસાખાનકા તુજુમીકો સતાના.)

સહેલી ૧—કયુ નહીં માનતા.

ભંયસા—(તુજુમી સે) કયું નહીં માનતા.

તુજુમી—(ફાલ દેખકર) બાનું સાહિબા સુનો શહજાદી સાહબને જીસકો ખ્વાબમેં દેખા હય, વોહ એક ગરીબ આદમીકા લડકા હય. મગર ઉસકે નસીબકા સિતારા.

ઔજે આફ્તાબ હય, કઇ સલતનતકા માલ ગ.ય-
બસે પાયગા. જો કિસીસે ન હો સકેગા. વોહ કર
દિખાએગા નામ ઉસકા અ.લાઉદ્દીન હય.

બદરૂલબદર—હાં હાં વહી મેરા દિલદાર હય મગર વોહ કબ
મિલેગા.

નુજુમી—ચન્દ રોજ.મેં મુલાકા.ત હોગી ઔર આપકી શાદીભી
ઉસીકે સાથ હોગી.

સહેલી ૧—શુક્ર .ખુદા પતા તો મિલા. જાઅએ ભંયસા.ખાન
નુજુમીકો હજા.ર રૂપ્યા ઈન્.આમ દિલા.

ભંયસા—ચલો નુજુમી સાહ.બ આપકો હજા.ર જુતે અરે નહીં
નહીં હજા.ર રૂપય ઇનઆ.મ દિલાતા હું.

નુજુમી—અરે ઈન્અ.ામ ગયા ચુલેમેં યહાં જાન સલામત બચી
યહી ગનીમત હય. (જાના દોનોંકા.)

બદરૂલબદર—યા.ખુદા તુમેરે દિલદારસે કબ મિલાએગા.

ગાના.

સહેલીયાં— પ્યારી સુનસર ધુન કલપા ન જીયા.

બદરૂલબદર—પીયા બિન કબ કલ પાય મોરા જીયા.

સહેલીયાં— હોગી ઇસમેં જગત હંસાઇ, સગરી નગરીમે
તોરી રૂસવાઇ;

બદરૂલબદર—જાઓ જાઓ જાઓ સારી, મોહકો સતાઓ નારી.

સહેલીયાં— પ્યારી માન ખોન જાન હો નાદાન ન ઈસઆન;
પરેશાની પ્હે હયરાની, કિની શાની હય દિવાની.

બાબ પહેલા પરદા દુસરા.

ભંયસા.ખાનકા ઘર.

(ભંયસા.ખાનકા ગાતે નાચતે આના.)

ગાના.

ભંયસા— પાય પાયરે ભેદ પાએ કયા કોઈ પ્હે અ.દમ
હાય હાયરે કયા પ્હે હાએ મક્કારોંકા સિતમ.
કયા કયા પ્હે ઢાંગ કરતે હંય સોંગ નયા નયા બહમ,
મકો હુનરમેં ફિતનગર હંય, શયતાંસે ન કમ.

કોરસ.

યા અલ્લાહ યેહે કયાસા ગ.જ.બ ઝુંઠી બાઝી. હય સબ,
મંયભી કરતા હું અબ, જા.હેર અપના કસબ,
કરકે અયસાહી ઢબ, જાનું અ.હેવાલ સબકા સબ;
વાય વાયરે વોહ નુજીમી કયા ઉલ્લુકી હય દુમ.
કયા હ.ાલે ગ.યબ ઉસકે બાવાકા હય .હુકુમ,
ઢંચો ઢંચો કરતા હય યું જો વોહ ખ.રે બે સુમ.
કયસા ગ.જ.બ યેહે બાત અ.જબ હય અ.ક.લ મેરી ગુમ.

યા અલ્લાહ યેહે કયા ગ.જ.બકી બાત હય, જો મેરી સમઝમેં બિલકુલ નહીં આતી હય, કયા આદમીભી કહીં ખ.વાબમેં .આશિક. હોતે હંય, અરે તોબા તોબા કરોજી મુઝે તો યેહે સબ ઢોંગ નજ.ર આતા હય, અરે પર વોહ નુજીમી ઉલ્લુકા પઠાભી ફાલ દેખતેહી બોલ ઉઠા કે ઉસકા નામ અ.લ્લાઉદ્દીન હય, મંય સટર પટર નહીં સમઝ સકતા હું, હાં એક તદબીર મુઝે સુઝતી હય, મંયભી યહાં સો જાતા હું ફિર દેખોતો કયસા રંગ જમાતા હું (ભંયસા.ખાનકા સોના ચુનચુનાબીકા આના.)

ચુનચુનાબી—અરે યેહે મુવા કબ આયા ઔર કબ દાખિ.લે જહન્નમ હુવા અભી આએ દેર નહીં હુઈ ઔર અન્ટા.ગફીલ

ભંયસા—(ઢોંગસે નીંદમે) હાં હાં વોહ આઈ વોહ આઇ.

ચુનચુનાબી—હાં આઇ તો કયા મુવે તેરા મુરદા ગા.ડને ગઈથી

ભંયસા—(સોતે સોતે) વોહ પરીયોંકા તખ.તા આયા.

ચુનચુનાબી—ભંયસા અરે એ મુવે ભુરે દેવ ઉઠતા હય યા ઉપરસે દસ પાંચ જુતે લગાઉં.

ભંયસા—(સોતે સોતે) હાં હાં પરસ્તાન હય પરસ્તાન હય.

ચુનચુનાબી—પરસ્તાન નહીં ક.બરસ્તાન હય, ક.બરસ્તાન મસલ હય મુવા કામકા ન કાજકા દુશમન અનાજકા. મુંવા ભયંસકી તરહ ખાતા હય ઔર ગધેકી તર.હ સોના હય.

ભંયસા—હાં હાં વોહ પરી આઇ.

ચુનચુનાબી—યેહે દેખો મુવા ભંયસા મસલ હય કે શકલ ચુડેલકી ઔર મિજા.જ પરીયોંકા અરે એ મુવે દો કોડી.કે જાનવર ઉઠતા હય યા જુતે લગાઉં મુએ ગુલમુ.

ભંયસા—અય મેરી પરી જો તુ મુઝસે શાદી કરેગી તો મંય
મેરી ચુનચુનાબી કો ઘરસે નિકાલ દુંગા.

ચુનચુનાબી—હો મુવા તો પરીસે શાદી કરતા હય, ઔર મુઝે
તો ઘરસે નિકાલતા હય. ઠહેરજા મંય અભી પરીસે
તેરી શાદી કરતી હું. (જુતા નિકાલકર મારના.)

ભંયસા—હય હય મેરી પરી કહાં ગઇ તુ કૌન હય.

ચુનચુનાબી—અરે મુવે મંય કૌન હું વોહ નહીં જાનતા મેં
તેરી જાન ખાનેવાલી તેરા મુરદા ગાડ.ને વાલી, તેરી
જોરૂ ચુનચુનાબી હું તું ભુલ ગયા કયા.

ચૌબોલા.

ભંયસા—તુતો કૌન અરી હય કિધર મેરી પરી હય
તુતો કાલી પરી હય, અરી વોહતો હરી હય.
ઉસે જલ્દ બુલાલા તુ હય ચોરકી ખ.લા.
ઉસે તુને છિપાયા તુઝે કિસને બુલાયા.
અરી બોલ અરી બોલ અરી બોલ અરી બોલ બોલ બોલ

(.ખુદસે) અરે પરી કિસકી પરા કહાએકા યહાંતો સબ ગુડ-
લમ પીડલમ હય.

ચુનચુનાબી—યા અલ્લાહ આજ હુવા તોભી કયા યેહ મુવે ભંય-
સેકે સર શયતાનતો નહીં સવાર હુવા.

ભંયસા—(ખુદસે) યેહ નાપાક મુઝે રોજ.સતાતી હય ઔર જુતે
લગાતી હય, અબ મંયભી ઇસકા બદલા લેતા હું.
(ચુનચુનાબીકો મારના.) લા કિધર ગઇ મેરી પરીલા
તુને મેરી પરીકો ચુરાઇ તુઝે માર ડાલુંગા તુઝે
કાટ ખાઉંગા.

ચુનચુનાબી—ઓ ઘસીયારે, ઓ ભઠીયારે, મંય મરીરે કોઈ મુઝે
મુવે કે હાથસે બચાવ, અરે ચાંદભાઇ, ઓ ભાંડભાઇ
અરે નુર ભાઈ, ઓ ભુર ભાઇ દોડે.ા આવ મુઝે બચાવ,
બચાવ. (પડે.ાંસીયોંકા દ.ાખિલ હોના.)

સબ—અરે કયા હય કયા હય ચુનચુનાબી.

ચુનચુનાબી—અરે દેખો ભાઈ ગિરગિટ.ખાન યેહ મુવા મુઝે
મારતા હય.

ગિરગિટ.ખાન—અરે દેખા ભાઈ ભંયસા.ખાન.

ભંયસા.ખાન—ઓ મેરી પ્યારી જાન. (ગિરગિટ.ખાનકો બિલગના.)

ગિરગિટ.ખાન—અરે છોડ. ભાઇ મંય તેરી જાન નહીં.

ભંયસા—(ભુરભુરે.ખાંકો લિપટના.) તુતો મેરી પરી હય.

ભુરભુરેખાં—અરે બાવા મંય કુછ પરીભી નહીં ઔર પરાભી નહીં. મંય તો ભુરભુરા હું, ભુરભુરા.

ભંયસા—હંય કૌન તુ ભુરભુરા હય ?

ચૌબોલા.

જો તુ ભુરભુરે.ખાં હય, પરી મેરી કહાં હય,
ઇસી ઘરમેં ને હાં હય બતા જલ્દ જહાં હય.
યહાં હય કે વહાં હય, અરી બોલ અરી બોલ,
અરી બોલ અરી બોલ;

(.ખુદસે) પરી હય ન પરસ્તાન, ન હય ભુત ન શયતાન,
ન દેવી ન હનુમાન, યહે હય ઢોંગકા સામાન.
અરી બોલ અરી બોલ અરી બોલ અરી બોલ બોલ બોલ બોલ.

ચાંદભાઈ—અરે ભાઈ ગિરગિટ.ખાન મુઝે અયસા મા.અલૂમ હોતા હય કે યહે દિવાના હો ગયા હય, ઈસકા કુછ ઇ.લાજ કરના ચાહિયે.

ગિરજિટ.ખાં—મંય તો યહે જાનતા હું કે ઇસકે સરપર શયતાન સવાર હય.

નુરભાઇ—અગર અયસાહી હય તો કિસી નુજુમીકો બુલા લાએં દેખેં વોહ ક્યા ફાલ બતાતા હય.

ભુરભુરે.ખાં—સુનો ચુનચુનાબી હમ સબ જાતે હંય. ઔર નુજુમીકો બુલા લાતે હંય. તબતક તુમ ઇસકો સમાલના. (જાન સબકા.)

ચુનચુનાબી—(.ખુદસે) મુઝે ઈસ બાતમેં શક આતા હય કે યહે મુવા ઢોંગ મચાતા હય. જરા નિગાહ બચાકર દેખું તો માઅ.લૂમ હો. (છિપ જાના, ચુનચુનાબીકા ભંયસાખાનકા ઉઠના, ઔર ગાના.)

ગાના.

ભંયસાખાન— હા હા હા હા રે બહાર હય બડી,
હો હો હો હો રે કયા માર હય પડી;
દેખો દેખોરે પયજાદકી તડી,
કયસી કયસીરે પુકારતી ખડી,
ચાંદભાઇ દોડો, ભાંડભાઇ દોડો,
નુરભાઇ દોડો, ભુરભાઇ દોડો.

જોરૂકે મજુર ભાગે દુર દુર, મુઝે ધુર ધુર જયસે લંગુર હા.
નયા હય ઢંગ અહાહાહા, રંગ હય રંગ અહાહાહા.
મચી હય જંગ અહાહાહા, હુવે સબ દંગ અહાહાહા.

વલ્લાહ બિલ્લાહ મંયભી હું વો ચુલબિલ્લાહકે તમામ ઘરમેં મચાયા તોબા તીલ્લાહ, કયા ચિલ્લા ચિલ્લાકે તીર હુવે, ખ્વાબકે ખ્યાલમેં અસીર હુવે. હંય પર યેહે જાનતે નહીં કે બન્દેને જરાસી મક્રીયા છોડી. હય અગર મક છોડતા તો સબકો કહેરવેકા નાચ નચાતા, વોહ કમબખ્ત મેરી જોરૂ રોજ ઝાડુ ઔર જુતેસે મારતીથી, સો આજ ઉસકીભી ધુલ ઝાડ ડાલી. વાહ વાહ કયા ખુબ બાત હુઇ.

ચુનચુનાબી—(સામને આકર) અરે મુવે મક્કાર તુઝે ખુદાકી માર,
કયું કીયા ઢોંગ આશકાર.

ભંયસા—અહા મેરી પરી આઇ નહીં નહીં તુ કુછ મેરી પરી નહીં
મેરી પરી લા.

ચુનચુનાબી—અરે મુવે ભેંદુ અભી તો તુ ભલા ચંગા હોકે નાચતાથા ફિર કયા બલા તેરે સર પડી, સબર મંય તેરી
પરી લાતી હું (જાના ચુનચુનાબીકા.)

ભંયસા—હાય હાય યેહે તો ભઠ્ઠી બીગડ ગઇ, ઇસને તો સબ સુન લીયા, અબતો સબ જાહેર કરનેકે સિવા ચારા નહીં. (ચુનચુનાબીકા ઝાડુ લેકર આના.)

ચુનચુનાબી—કયું રે મુવે ઘાનીકે બયલ તુઝે પરી ચાહિયે કયા ?

ભયંસા—અરે બાબા બસ અબ પરી નહીં ચાહિયે.

ચુનચુનાબી—કયું પરી નહીં ચાહિયે પેટ ભર ગયા. (ભંયસાખાનકે લડકેકા આના)

લડ.કા—અમ્માજાન અમ્માજાન મુઝે ભુક લગી ખાનેકો દો.

ચુનચુનાબી—જાવ બેટા અપને બાપકા કલેજા ખાવ.

લડ.કા—કયું અમ્માજાન વ્હે ,ખફગીકા કયા સબબ.

ચુનચુનાબી—દેખ બેટા તેરા બાપ મુઝે રોજ, મારતા હય.

લડ.કા—કયું બે ઘસીયારે તું મેરી માં કો કયું મારતા હય, કયા તેરી શામત આઇ હય.

ભંયસા—લો વ્હે બ.ડી માંકી હિમાયત કરને આયા હય. અબે બાપસે વ્હે બે અદબી.

લડ.કા—અબે માંસે વ્હે બે અદબી.

ભંયસા—અરે વ્હે તેરી માં હય, મંય તેરા બાપ હું.

લડ.કા—અબે વ્હે તેરી માં હય મંય તેરા બાપ હું.

ભંયસા—અબે બાપ બ.ડા યા બેટા.

લડ.કા—બેટા.

ભંયસા—ઈસકે કયા મા.અને

લડ.કા—તાસીરે .જમાના, જયસે ચુહા બિલ્લીકો ડરાતા હય. સાંપ મુશકો ધમકાતા હય ઔર બેટા બાપકો જુતા લગાતા હય.

ભંયસા—અબે જા વર્ને તેરા મુંહ તોડ. દુંગા

લડ.કા—અબે જા નહીં તો તેરી ટાંગ તોડ દુંગા.

ચુનચુનાબી—(પ્યારસે ગોદમેં ઉંચક લેના.) શાબાશ શાબાશ મેરે લાઅ.લ શાબાશ.

ભંયસા—લોબેટેકી બહાદુરી ઔર આપકી શાબાશી, દેખો ખુ.દા અયસે બેટે સબૂકો દે. (ચુનચુનાબીસે) અય મેરી નાઝુક દિમાગ.કી પરી.

ચુનચુનાબી—પરી હોગી તેરી માં તેરી નાની તેરી દાદી તેરી ફુફી તેરી ખ.લા.

ભંયસા—અરી તેરા મુહ હય યા ગાડી.કા ઇન્જન કમબ.ખ્ત ભક ભક ભક ભક કરતી હય.

ચુનચુનાબી—ભલા પ્યારે તુ પહેલે મુઝે કયા કહા કરતાથા.

ભંયસા—કબ.

ચુનચુનાબી—તેરી માં જીતીથી તબ.

ભંયસા—કયા માં, ભલા તુ મુઝે કયું તરસાતી હય. અપને ગ-
લેસે કયું નહીં લગાતી હય.

ચુનચુનાબી—ચલ હટ મુવે.

ભંયસા—અરે વાહરે તેરા નખ.રા ચલ હટ મુવે.

ગાના.

નિસાર તેરે ન.ખરે ના.જો અદાપર નિસાર
ગોરે ગોરે ગાલોંકે બોસે દિલાદે, દિલકો હો મેરે .કરાર
પ્યારે પ્યારે હાથોંસે ગલે લગાલે, તુજકોભી કરલું મંય પ્યાર
ઝાડુભી ખાઉં મંય લાતેંભી ખાઉં, ખાઉં મંય જુતી પય.જાર.

ચુનચુનાબી—અરે યહે પરી ઔર પરેકા ઢાંગ મચાનેકા સબબભી
બતલાએગા.

ભંયસા—હાં હાં બતાતા હુ સુન બહરૂલબદર ખ.વાબમેં કિસી-
પર આ.શિક. હુઇ ઔર તુઝુમીકો બુલાયા તો .ખુદા
જાને ઉસને કિસકા નામ બતાયા, કે વોહ તુમ્હારે
ખ.વાબમેં ન.જર આયા. મુઝે તુઝુમીકી બાતપર ય-
કી.ન નહીં આયા તો મંયને યહે સ્વાંગ બનાયા. કે
કિસી તર.હસે ઇસકા ઇમ્તેહાન લું કે સચ્ચા હય યા
ઝુઠા અબ દેખ પ્યારી જબ વોહ તુઝુમી આવે તો
તુભી મેરે સાથ ઢાંગ કરનેમેં શામિલ હોજાના.

ચુનચુનાબી—હાં હાં અચસી બાતથી જબ પહેલેહીસે મુઝે કયું
નહીં કહા. જો ઇતની જુતીયાં તેરે સર નહીં પડ.તીં.

ભંયસા—અરે પ્યારી ઇસમેં કયા મુ.જાયકા હય, મેરી ખાલતો
ભંયસકી હય તેરી મારતો મુઝે ફુલકી બુઝાડ. હય.
તુ મુઝે જબ મારતી હય, તો મંય યહે સમઝતાહું કે
મંય કશમીરી સેબ ગટાગટ ખાતાહું.

ચુનચુનાબી—અરે પર દેખ દેખ વોહ સબ તુઝુમીકો લેકર આતે
હંય. ચલ તુ અપના ઢાંગ મચાના શુરૂ.અ કર.

ભંયસા—બેટા તુભી હુશીઆર હોજા (ચુનચુનાબીકા જાના, ભં-

ચસાખ.નકા સોના, સબકા તુજુમીકો લેકર ,ખોફ ખાતે હુવે આના.)

ગાના.

સબ— ફલકા હમપર ,હાલ મુક્,રરર જા,હિર સબ કરના,
લેકિન ગડ,બડ, સડ,બડ, હરગિ,જ ચામત કરના
તુજુમી— કયું તુમ ડરકર મરતે હો.
સબ— કયું તુમ શરફિર કરતેહો
ના,હ,ક ય્હે ઉઠકર બદ અખ,તર
ફિર શોર કરે બરપા, દીવાનેકો ના છેડો.

અબીયાત.

તુજુમી—ન ઇતના ડરો તુમ જ,રા ચુપ રહો
જો એ,હવાલ કહેના હય મુઝસે કહો;
લડ,કા—જ,રા ચલકે દેખો વહાં નેક ફાલ.
ય્હે કયા હો ગયા મેરે બાવાકા ,હાલ.(ફાલદેખના. તુજુમીકા)
તુજુમી—ઇસરાર કુછ નજ,ર નહીં આતા હિસાબસે,
સહ્રે જવાબ કયું નહીં મિલતા કિતાબસે.
મુશ્કિલ મુરાદ આઇ ન ય્હે અ,કલમેં નજ,ર.
આઇ નહીં હય બાત ય્હે સબ ઝુઠ સર બસર.
અબ દેખો મંચભી ચલતાહું કયસી ચહાંપે ચાલ.
શરસે ઉતારતાહું ચઢા હય જો ઇસિકો ,હાલ.

હાં સુનો ઇસિકે સરપર પઢા જિન ચઢા હય ઉસકા ઉતારના મુશ્કિલ બડા હય.

લડ,કા—,હ,જરત જ,રા ગો,ર આપ કીજીયે યા કોઇ તા,અવી,જ લિખ દીજીયે જીસસે ય્હે બલા સરસે ટલે.

તુજુમી—અરે કયા ખ,ાક તા,અવીજ, લિખંદુ ય્હે જીન આતશી હય, બગ,યર ગર્મ ઇ,લાજ કીએ નહીં જા સકતા.

લડ,કા—મીયાં સા,હબ ગરમ ઠંડક કુછભી દવા દીજીએ, મગર મેરે બાપકો અચ્છા કીજીએ.

ગિરગિટખ,ાં—હાં સા,હબ બડી મહેરબાની હુઇ, કે ય્હે બેચારા ,ગરીબ અપની જોરૂકા એકહી ખ,ાવીંદ હય.

ઝુઝુમી—અચ્છા જાવ એક દસ મન ,કલઇ, લાવ ઔર ગર્મ કરકે ઇસકે દોનોં કાનોંમેં ડાલો ઔર પીલાવ, અભી જિન ભાગ જાયગા.

બંચસા—(,ખુદસે) હાય હાય યેહ મુજી.તો મેરા આટાહી નિકાલનેકી બાત કરતા હય. કાનમેં ,કલઇ, ડાલતા હય.

લડ.કા—,હજ.રત યેહ આપ કયા ફરમાતે હય, કાનમેં ક.લઇ. ડાલનેસે યેહ જીએગા યા મર જાયગા.

ઝુઝુમી—યેહ જીયે યા મરેકી મંય નહીં જાનતા.

ગિરગિટખાં—,ખયર યેહ મર જાયગા તો કયા ફિક્ર હય, મગર અચ્છા તો હો જાયગા.

ઝુરઝુરેખાં—ફિર અબ દેર કયા હય, જલ્દ ક.લઇ. લાવ ઔર ઇસકો પિલાવ.

બંચસા—(ઘબરાકર) અરે નહીં નહીં ક.લઇ કાહેકો મંગવાતે હો મંયતો અચ્છા હો ગયા હું, બિલકુલ અચ્છા હો ગયા હું. જીનભી સરસે ઉતર ગયા હય.

ઝુઝુમી—નહીં નહીં પર અભી પુરા નહીં ઉતરા હય, યેહ કમબખ્.ત ફિર સતાયગા. જાવ ભાઇ ક.લઇ. લે આવ.

બંચસા—અરે નહીં અબકે કભી નહીં આયગા, બિલકુલ ભાગ ગયા, મઆ.ફ કર ભાઇ મઆ.ફ કરો.

ઝુઝુમી—કયું ભાગ ગયા અબકે તો નહીં આયગા. ,ખબરદાર રહેના

બંચસા—અરે હાં હાં ભાઇ નહીં આએગા ,ખુદાકે વાસ્તે જાવ મંય ભી જાતા હું.

ઝુઝુમી—,ખયર જબતો મંય જાતાહું (સબ લોગોંકે હમરાહ બેંસે.ખાનકા જાના.) કમબખ્.ત બ.ચસેને મુજે વહાં બહોત સતાયાથા, ઉસકા બદલા ,ખુબ લીયા ચલો ભાઇ ચલો. (જાના.)

બાબ પહેલા   પરદા તીસરા.

અગલા મ.હેલ.

(કલીમકા ગાતે હુવે દા.ખિલ હોના.)

ગાના.

કલીમ—હમ આ.શિક. બુલબુલ ઉસ ગુલે તરપર મરતે હ઼ંય સદા,
સબ ઉલ્લુ હમપર હરદમ .અશ .અશ કરતે હ઼ંય સદા.
ઔર સુરજ ચન્દર રૂ.ખપર જલજલ મરતે હ઼ંય સદા,
જીન હુરો પરીયાં બંદેકા દમ ભરતે હ઼ંય સદા.

કોરસ.

સુરત પ્યારી મુરત ન્યારી શૌકત રાજા ઇન્દરસી
સુંદર ચહેરા ચન્દર મુખડા છબ ઢબ સારી બન્દરસી.
કોઈ મુઝસે બઢ઼ડ.કર .આ.કિલ કામિલ .આલમમેં નહીં;
વો બહાદુર હું કે રૂસ્તમકાભી દમ દમમેં નહીં.
દમ મારે મેરે આગે યેહ દમ આદમમેં નહીં;
વોહ કૌનસા લછીન અયસા હય જો કુચ્છ હમમેં નહીં.
સબ મેહતર ઝુકકર મુજરા મુજકો કરતે હ઼ંય મુદામ;
ઔર અફ્સર બરતર સરવર મુઝકો કહતે હ઼ંય ગુ.લામ.
સબ ખટમલ મચ્છર .ખચ્ચર મુઝસે ડરતે હ઼ંય મુદામ;
એક થપ્પડ.સે દસ પપ્પડ.કો મંય તોડું લા કલામ.

યા પરવર દિગાર યા પરવર દિગાર મંય અયસા .અ.કલ-મન્દ .ખુબસુરતીમેં પુરાહું ઔર શાહ.જાદી .બદરૂલબદર મુઝસે ઇન્કાર કરતી હય, ઇસકા કયા સબબ હય ? (દો સહેલીયોંકા દા.ખિલ હોના.)

સહેલી—૧—અરે યેહ ઉલ્લુકા પઠ્ઠા તો યહીં ખડા હય, કયું સા.હબ આપ રોતે કયું હ઼ંય.

કલીમ—અજીરોનેકા કયા પુછતી હો ખુદાને મેરી સુરતહી અયસી બનાઇ હય.

સહેલી ૨—હાં યેહ તો મંયભી જાનતી હું મગર યેહ આહો અફ્-સોસ કયું કરતે હો.

કલીમ—હાં અફ્સોસ તો યેહ હય કે .ખુદાને મુઝે અયસા .ખુ-બસુરત કયું બનાયા હય.

સહેલી ૧—વાહ ય્હે જલ માનસતે .ખુદકો .ખુબસુરત સમઝતા હય. કયું સાહબ આપ અપની ખુ.બસુરતીપે ભેજા.રહો.

કલીમ—કયું ન ભેજા.ર હોઉં મંય જીસ રાહસે જાતાહું ઉધર તમામ .ઔરતેં મુઝીકો પરદા ઉઠા ઉઠા કર ખિડ.કીયોંસે દેખતી હંય ઔરયું કહેતી હંય.

કટાવ.

ય્હે કોંન જાતા હય હુ.સ્ન વાલા,
જો નાજો. નખ.રેમેં હય દુબાલા,
બદન હય સાંચેમેં સાફ ઢાલા,
જહાં કે ખુ.બોંસે હય નિરાલા.

અરે ઔ.રતેં તો કયા પીર મર્દભી મુઝે દેખતે હંય, તો ફિસલ ફિસલકર ગિર પડતે હંય.

કટાવ.

બચાએ ઇસ્સે ખુ.દાએ તઅ.લા
અ.જીબ મુખ.ડા ય્હે હય ઉજાલા,
કહીં ન અયસા તો દેખા ભાલા.
કરે ય્હે કાલેકો ભી નવાલા.

સહેલી–૨— વોહ સચતો કહેતા હય કહનેવાલા,
હય કાલી દેવી તુમ્હારી ખ.ાલા,
તુમ્હારી સુરતકા વોહ ઉજાલા,
કે ,જયસે પરીયોંમેં દેવ કાલા.

બેશક આપકી શકલ અયસી હયકે ઉજાલેમેં અંધેરા કર દે ઔર જો કોઈ આદમી અંધેરેમેં દેખ પાય તો દહશતકે મારે અપની જાનહી ખો દે.

કલીમ—અજી આદમી કયા હય અગર પરીયાંભી મુઝે દેખ પાએં તો ગ.શ ખાજાએં ઈસી વાસ્તે તો મંય પરસ્તાનમે નહીં જાતાહું કે તમામ પરીયાં રાજા ઇન્દરકો છોડ. કરકે મુઝપર આશિક. ન હોજાએં.

સહેલી ૧—અરે પરીયાં તો કિસ ખેતકી મુલી હંય અગર તુમ્હેં દેવભી દેખ પાએં તો મારે શર્મકે મુંહ છુપાએં.

કલીમ—ઔર મંય કુચ્છ અપને મુંહસે અપની તાઅરીફ નહીં કરતા હું મેરી અમ્માંજી કહેતી હય કે બેટા તુ બડા ખૂબસુરત હય.

સહેલી ૨—ઇસમેં કયા શક વ્હે તો જાહિર હય કે તમામ ચીનકી નાજનીન તુમ્હેં અપને રૂખે. રંગીન પરસે સદકે. કરતી હુંય.

કલીમ—અરે ચીન તો કયા, બલકે તમામ લન્ડન ઔર સ્કૉચલેનકી બીબીયાં મુઝપર ફિદા હુંય.

સહેલી ૧—કયું ન હો વ્હે આપકા કદ માશા અલ્લાહ નેપાલી ઘોડેસે કમ હય.

કલીમ—હરગિજ નહીં.

સહેલી ૨—ઔર વ્હે આપકી નાક જયસે હાથીકી સુંઢ.

કલીમ—બેશક.

સહેલી ૧—ઔર વ્હે આપકા સર સુબહાનલ્લાહ જયસે કોઇ ફુટા મટકા ઔર વ્હે આપકા મુંહ જયસે નરબદા નદી.

કલીમ—અરે વ્હે તાઅરીફ છોડો ઔર વ્હે તો કહો કે તુ શાહ-જાદી બદરૂલબદરકે પાસસે કયા ખબર લાઇહે.

સહેલી ૨—અજી વોહતો તુમસે શાદી કરનેસે ઇન્કાર કરતી હય.

કલીમ—હય કયા વોહ મુઝસે ઇન્કાર કરતી હય.

સહેલી ૧—હાં હાં વોહ કુછ તુમ્હારી સ્કાચેલનકી બીવી નહીં હુંય વોહ તો ચીનકી ચીની ગુલે રંગીની હય.

કલીમ—અજી વોહ ચીની હય તો મંય ચીના હું.

સહેલી ૨—વોહ તો અયસી હય એક સજીલી નાર, કે આશીકકો મારે જુતોંકા માર.

કલીમ—ખયર મંય ઉસકા બન્દોબસ્ત કરલુંગા.

સહેલી ૧—વોહ કયસે.

કલીમ—સુનો.

કટાવ.

મંયહું અયસા મગર મસ્ત જબરદસ્ત કફુંપસ્ત બંદોબસ્ત,
મુઝે મારે અગર લાત વોહ દિનરાત જોડું હાત બને બાત,
કહો કયસી કહી, કહો કયસી કહી, કહો કયસી કહી.

સહેલી ૨—અરે વાહ તેરી બાત ,ખુરાફાત ,અજબ બાતકી હય લાત.
તુ હર કામમેં ચાલાક હય બે બાક કટી નાક ઉડી ,ખાક,
કહો કયસી સુની કહો કયસી સુની કહો કયસી સુની.

સહેલી ૧—અરે વાહ મીયાં વાહ ,અજબ બાત હય વલ્લાહ,
મંય ,ખુબ તુમ્હેં શાહ ,જરા ,અ,કલ હય ગુનાહ,
કહો કયસી સુની, કહો કયસી સુની, કહો કયસી સુની.

કલીમ—જવાં મર્દ મંય હું ફર્દ કરૂં ગર્દ સિયાહ ,જર્દ,
,અ,કલમન્દ જીગર બન્દ હુનર મન્દ સમર ,કંદ,
પહેલવાન શુતરબાન, ,ઈતરદાન મહેરબાન,
ફિરા સારા બયાબાન, કોહિસ્તાન પરસ્તાન,
ગુલીસ્તાન હિન્દુસ્તાનસે મુલતાન
,કુબરસ્તાનસે ઇરાન, ફિર ઈરાનસે તુરાન
તેરા ધ્યાન કિધર હય, તેરા ધ્યાન કિધર હય, તેરા
ધ્યાન કિધર હય.

સહેલી ૨—અજી વાહ પહેલવાન, અજી વાહ પહેલવાન ફટેખ,ાન
કટે કાન.
તેરી શાનપે ,કુરબાન કરે જાનકો શયતાન.
તરે,હદાર સિયાહકાર, હય હિદાર જું પયજા,ર,
હરેક ઢંગમેં ભરપુર અ,જબ નુરસે માઅ,મૂર જું લંગુર
જ,રા દુમમેં કસર હય, ,જરા દુમમેં કસર હય, જ,રા
દુમમેં કસર હય.

કલીમ—બસ ઈતનાહી હયના દુમમેંહી કસર હયના. તબતો
મંય અપને બાવાકી દુમ લગાકે બેકસરકા બન જાઉંગા,
ફિર આ,શિક, સચ્ચા કહેલાઉંગા. ઔર ઉસકા ખ,ાવી-
ન્દ બન જાઉંગા.

સહેલી ૧—વાહ સા,હબ જબ તો કયું નહીં બનોગે આધે તો અભી
સે બન રહે હો ઔર થોડે, રોજ,મેં પુરે બન જાવગે.

કલીમ—અરે વાહ આધા કયું બના હું મંય તો અભીસે બન
ગયા હું. દેખતી નહીં હો ?

સહેલી ૨—હાં બેશક મંય ભુલી તુમ પુરેહી બન ગએ હો.

કલીમ——દેખો તુમ્હારી ભી ખાતેરી હુઇ હય કે મંય પુરા બન ગયા હું તબતો હમારા કામ કર દીજીઓ.

સહેલી ૧——હાં જબતો સુનો જયસા મંય કહેતી હું વયસા કરના (દોનોંકા આપસમેં ગુફતગુ કરના. જાના દોનો સહેલીયોંકા.)

ગાના.

કલીમ——બનીકા બનુંગા મંય બનડા અબ દુલહન વાલા,
ફિરતો ફિરૂંગા યું અકડા મંય જોબન વાલા.
પરીકા પ્યારા હય મુખડા વહે સુન્દર કયસા,
મહેરે ફલકકા હું દુકડા મંય ચન્દર જયસા,
અબ હંસતે વહાં ચલીએ ઘરપે જાનાં નાકે
ગુલ જયસે ખીલીયે દરદપે જાના નાકે,
તનકે ચલો બાંકે બનકે મીસલે મતવાલા.

બાબ દુસરા—પરદા ચૌથા.

જલન્દર ગુરૂકા ડેરા.

(ઇબનેજારકા રમલ ફેંકતે દિખાઇ દેના.)

ગાના.

ઇબ્નેજાર—કયસા અંધેરા હય ઘેરા, યહાંપે ફેરા જલન્દર ગુરૂકા,
આસ મનકી, ખાસ ધનકી દાસ પનકી હો પુરી સભી,
ભુતોંકા ડેરા બસેરા સનનન બોલે હય જીંગા પતંગા,
ડુબા ચઢા હોકે મેદા ડારૂં ફંદા જીનોપર અભી

મુસદ્દસાત.

ઉસ્તાદ હું નુજુમમેં હય સરવરી મેરી,
શાગિર્દ હય રમલમેં ગોયા મુસ્તરી મેરી,
મશહૂર હય જમાનેમેં જાદુગરી મેરી,
કિસકી મજાલ હય જો કરે હમસરી મેરી.
કયલ હય મફોફનમેં વહે ચર્ખે કોહન મેરા,
અફરીકા શહેર ખાસ યહી હય વતન મેરા.
માઅલૂમ હો ગયા હય રમલસે મુઝે વહે હાલ,

પોશીદા એક ચિરાગ, કહીં પર હય બે મિસાલ.
વોહ જિસકે હાથ આએ વોહ હો જાએગા નિહાલ,
પર હે, ખબર નહીં કે કહાં હય વોહ બા કમાલ,
લેકિન જો ગુરૂ મેરે વોહ મુઝપર હય મહેરબાન,
ઉનકો બુલાકે અબ મેં યહાં પુછલું નશાન.
પેહલેભી ઉસસે હાલ કહાથા ચિરાગ઼કા.
વાઅ઼દા કીયાથા ઉસને ઉસીરોજ઼ આજકા.
મિલ જાય વોહ ચિરાગ઼ તો માલીક હું તાજકા,
ગુલ હય વહી ચિરાગ઼ ગુલિસ્તાને રાજકા.
હરદમ લગી હય લો મુઝે અબ ઉસ ચિરાગ઼કી,
ગોયા વહી જી઼યા હય મેરે દિલકે દિદાગ઼કી,

બાવન બીર અગીયા બેતાલ, કાલી લટ ઔર ફીદે લાલ સરપર રખકર આગકી સિગરી રૂમઝુમ ચલતી હય, મતવાલી ધુની તેરી જલતી હય, ઔર બલતી હય, ઝટપટ આજા ઝટપટ આજા ગુરૂ રાજા તેરે દરકા નવ દરવાજ઼, ઝટપટ આજા ઝટપટ આજા. (એક આવાજ઼કા હોના ઔર ગુરૂકે ચેલોંકા દિખાઇ દેના).

શએ઼ર.

અફ઼ખાહ અય દિલ ખ઼ુશીહો ગુરૂરાજ આતે હંય,
કોઈ દમમે અપને ચેરેકો દરશન દિખાતે હંય.

ગાના.

સબ—મહેરાજ રાજ ગુરૂ જગધર લટધર અફ઼સર ભુતોંકે,
મુખ દેખં લાલ તનમન લરજત અંખીયનસે ખ઼ુંબરસે.
ઈનસાન કાજ ઇસ ઘર પર હર હર કર કર પલછિનમેં,
અસવાર બાદ સર સર પર ધર દર તજકર આતે હય,
હમ બહમ ક઼દમ ક઼દમપે સરકો કરતે ખ઼મ,
દમ કદમ જનમ કરમ હ઼શમ નજ઼મસે કમ હય.
ગુરૂકા રંગ ઝમકે ચમકે દમકે દમ બદમ,
અ઼જબ રંગ ગ઼જ઼બ ઢંગ રંગ હય રંગ હય.
(આવાજ઼કા હોના ગુરૂકા દિખાઇ દેના)

અબીયાત.

ગુરૂ—કયા જ઼રૂરત હય તુઝે મુઝકો બુલાનેકો લીએ,

ઇબ્નેજા.ર—આપકો તકલીફ દી મકસદ બર આનેકે લીએ.
ગુરૂ—કૌનસા રંગતકા અયસા ગુલ ખિલાનેકે લીએ,
ઇબ્નેજા.ર—ઉસ ચિરાગે પુરફિજાકે હાથ આનેકે લીએ.
ગુરૂ—હો ન પરવાના શમ્અ પર જી જલાનેકે લીએ
ઇબ્નેજા.ર—જાઉંગા આતિશ તમન્નાકી બુઝાનેકે લીએ.
ગુરૂ—કયું હે મુઝી રાહે કબરસ્તાં બનાનેકે લીએ;
ઇબ્નેજા.ર—જાન જાએ ગમ નહીં મરતાહુ જાનેકે લીએ.
ગુરૂ—માન કહેના કયું ચલા હય રંજ ઉઠાનેકે લીએ,
ઇબ્નેજા.ર—જાઉંગા અપના મુકદર આ જમાનેકે લીએ.
ગુરૂ— જા મુઝે ફીર કયું બુલાયાથા સતાનેકે લીએ.
ઇબ્નેજા.ર—અય ગુરૂ મેરે વહાંકી રાહ બતાનેકે લીએ.
ગુરૂ— કયું તુ નાહક જાન દેતા હય ખજાનેકે લીએ,
ઇબ્નેજા.ર—કયું બહાને કરતે હો ઉસકો બતાનેકે લીએ.
ગુરૂ—ખયર તુ સુનતા નહીં તો ચીનમેં જા જલ્દ તર,
પાસ ઉસકે એક પહાડી તુઝકો આયેગી નજર,
ઉસ પહાડીમેં દિખાઈ દેવેગા ફિર એક દર,
ઉસપે હે લકડી લગાના મેરા લેકર નામ પર
ગારમેં તુઝકો નહીં જીનહાર જાના ચાહિયે,
ઇબ્નેજા.ર—કિસતરહ ફિરઓ દિયા બાહિર લે આના ચાહિયે,
ગુરૂ—એક ના વારિસકા લડકા લેકે જાના ચાહિયે,
ઇબ્નેજા.ર—પર મુઝે નામો નશાં ઉસકા બતાના ચાહિયે,
ગુરૂ—ચીનમેં ખયાતકે કુંચેમેં જાના ચાહિયે,
મુસ્તુફા દરજીકે બેટેકો ફંસાના ચાહિયે,
નામ હય ઉસકા અલાઉદ્દીન જાના ચાહિયે,
ઉસકે હાથોં વોહ દિયા ઉઠવા મંગાના ચાહિયે,
ઇબ્નેજા.ર—ગર ઇજાજત હોતો વહાંપે મુઝકો જાના ચાહિયે,
ગુરૂજી—સાથ છલ્લાબી વહાં અપને લેજાના ચાહિયે,
કામ આએગા નહીં ઇસકો ગવાના ચાહિયે.
ઇબ્નેજા.ર—દેર હોતી હય મુઝે અબ યહાંસે જાના ચાહિયે,
ગુરૂ—પર ખબરદારીસે હે અન્જામ લાના ચાહિયે,
વર્ને તેરી જાન જાએગી યેહ જાના ચાહિયે.

ગાના.

સબચેલે—આદમ ઝીતા બાજી. ખેલા શુનકા પાસા ડાલા
ગુલશન તેરે નસીબોંકા ગોયા પુલા ગુલલાલા
દીપક હય લાસાની જીસકા ચંદરસા ઉજાલા,
લેકર છલ્લા જલ્દીસે જા કિસમતમેં હય બાલા,
ભુલેના કહેના વહાંપર જાના ચાલાકીસે,
જાફતેહ હય તેરી દીપક લા બેબાકીસે,
ચલોરે યહાંસે મિલકર સારે જાતે હુય લો,
ભુતોંકે દેવોંકે અફસર પ્યારે જાતે હુંય.

(સબકા જાના ઇબ્નેજારકા ગાના ગાના.)

ગાના.

ઇબ્નેજાર—જાકર ગુરૂ ગ્યાની વહાંપર કામ કરૂં,
મોહેકો જાના ઇસઆન હય વહાંપર જાના.
એક આનમેં બન સુલયન,
દેરી ન દેરી કર ચલ ધરૂં.
ચલો હાલ ખુલા ફાલ ચિરાગે બેમિસાલ,
સુરજપે હય દુબાલા ચંદરસા ઉજીયાલા,
મીલી મીલી ખુશાલી મેરી મુરાદે દિલી.

(જાના ઇબ્નેજારકા ખુશીમેં)

બાબ પહેલા. પરદા પાંચવાં.

રાસ્તા.

(અલાઉદ્દીનકા લડકોંકે હમરાહ ખેલતે હુવે આના.)

ગાના.

સબ લડકે—બાહમશાહ બાહમશાદ સારે હુંય આઝાદ,
હમ ખેલેં કુદેં મારેં કુટેં ઘર કરદેં બરબાદ,
લાબે ગોલી જાબે ઢોલી તેરી કયા ફુન્યાદ,
પૈ છક્કે મારૂં ઝીતું હારૂં મારૂંગા રખ યાદ,
લો આવ ઇધરકો ફેંકદો.
હુંય સબ ગુન હમકો યાદ, હમ કરતે હુંય બેદાદ,

તુફાની શયતાનીમેં હમ શયતાં કે હંય ઉસ્તાદ,
નાહિન્જાર નાહિન્જાર દુર નાહિન્જાર,
મંય કાલા મુંહ કરકર તેરા કરદું ગધે અસવાર,
ખેલે જુવા નઠ્ઠી દુઆ કૌડી લાવે ચાર,
તું ટેંટેં મતકર વર્ના તુઝકો મારૂંગા પયજાર.

અલાઉદ્દીન—ઓ યારો ફસાદ મત કરો.

સબ—અબ મિલકર સબ એકબાર, યહાં ખેલો ગેંદા ચાર,
હાં ખેલો હાં ઝેલો, ફેંકો સંભાલો હોશીઆર.

તહતુલ્લફજ.

અલાઉદ્દીન—મસ્તી કયું તું કરતા હય એ મારૂંગા મંય ઘુંસા,
હડડી પસલી સારી તેરી હોજાવેગી ભુંસા.
ટટવે દુર ખડા રહે, ટટવે દુર ખડા રહે, ટટવે દુર ખડા રહે.

લડકા ૧—ઢેંચો ઢેંચો બોલેગા તો મારૂંગા મંય કોડા,
કાબુલકા હય ખચ્ચર તુઝકો કૌન કહેગા ઘોડા,
ગધ્ધે દુર ખડા રહે, ગધ્ધે દુર ખડા રહે, ગધ્ધે દુર ખડા રહે.

લડકા ૨—ભુંભું કરકે ભુંકને વાલા કિસકા હય તુ પિલ્લા,
દેખ કહીં તુ કાટેગા મત આગે મેરે ચિલ્લા.
કુત્તે દુર ખડા રહે કુત્તે દુર ખડા રહે કુત્તે દુર ખડા રહે.

લડકા ૧—તુઝસે બચ્ચે કચ્ચે મંયને લાખોં દેખે ભાલે,
ચુંચું મતકર તુ યહાંસે જાએ મુરગી વાલે,
ગંદે દુર ખડા રહે, ગંદે દુર ખડા રહે, ગંદે દુર ખડા રહે.

લડકા ૩—છોટે મુંહસે લંબી ચૌડી હાંકે હય મુંહ જોર,
થપ્પડ લપ્પડ ખાવેગા તુ નાહક બોલત ખોર,
અરે તુ કૌન જનાહય, અરે તુ કૌન જનાહય,
અરે તુ કૌન જનાહય.

લડકા ૧—કયા બે મુઝકો મારેગા બે બયઠા રહે ચુપ ચાપ,
બચ્ચા હય તુ છોટા મોટા મંય હું તેરા બાપ,
અરે કયા ભુલ ગયા તુ, અરે કયા ભુલ ગયા તુ,
અરે કયા ભુલ ગયા તુ.

અલાઉદ્દીન—તેરા બાવા મયલે કપડે ધોવે ધોબી ઘાટ,
ઉજલે ઉજલે પહેને ફિરતા હય તુ કરકે ઠાટ,

અબે ઓ ધોબી વાલે, અબે ઓ ધોબી વાલે,
અબે ઓ ધોબી વાલે.

લડ.કા. ૧–બાવા સીતા ફિરતા હય ગલીયોંમેં જુને બુટ,
જુતા બેચન છોડ.કે ક્યું તુ ફિરતા હય ચૌખુટ,
અબે ઓ મોચી વાલે, અબે ઓ મોચી વાલે,
અબે ઓ મોચી વાલે.

.અલાઉદ્દીન–જાબે તેરા મુહ બનવાકે આન કટે હજામ,
સર મુંડવાઇ કે દો પયસે પાવેગા ફિર દામ,
અબે ઓ નાઇ વાલે, અબે ઓ નાઇ વાલે,
અબે ઓ નાઇ વાલે.

લડ.કા ૪–બાવા .કપડે. સીતે સીતે પહોંચા કબરસ્તાન,
કાતે ચરખામાં ઔર બેટા આ.મિલ .અરબીખ.ાન,
અબે ઓ દરજી. વાલે, અબે ઓ દરજી. વાલે,
અબે ઓ દરજી. વાલે.

.અલાઉદ્દીન–ચુપ બે ઓ મશાલચી તુઝકો હમસે કયા હય મેલ,
અમ્મા ખલોવે ખલ ઔર બાવા બેચે મીઠા તેલ.
અબે ઓ તેલી વાલે, અબે ઓ તેલી વાલે,
અબે ઓ તેલી વાલે.

લડ.કા. ૧–બેટે ખાવે દુધ મલીદા, બાવા મસ્ત .કલન્દર,
બેટા તો ડુગ ડુગી બજાવે, બાપ નચાએ બન્દર,
બોલ મદારી વાલે, બોલ મદારી વાલે, બોલ મદારી વાલે.

.અલાઉદ્દીન—ક્યું બે તેરી ક.જા. આઈ હય કયા સિધા સીધા ચુપ નહીં રહેતા. મારખાનેકી મરજી. હય કયા ?

લડ.કા ૧–અરે જા બે છોકરી તુ કયા મુઝકો મારેગા, બચ્ચા અભી એક લાત મારૂંગા તો તેરેકો ગિરા દુંગા.

અ.લાઉદ્દીન—અબે જા ઓ મેંડક ખાઉ તુ કયા મુઝકો મારેગા.

લડકા–૧—અબે જા ખેંગટ ખાઉ તુ કયા મુઝે મારેગા

અ.લાઉદ્દીન—અબે જા મંય તેરી આંખ ફોડ. દુંગા.

લડ.કા ૧—મંય તેરે દાંત તોડ. દુંગા.

અ.લાઉદ્દીન—ભલા તોડ.તો દેખું.

લડ.કા–૧—ભલા ફોડ.તો દેખું.

અ.લાઉદ્દીન—દેખ બચ્ચા અલગસે બાત કર.

લડ.કા-૧—અરે જા બી.

અ.લાઉદ્દીન—નહીં માનતા હય. (.અલાઉદ્દીનકી માદરકા અન્દરસે આવાજ. દેના.)

માદર—અરે અ.લાઉદ્દીન ઓ બેટા અ.લાઉદ્દીન.

સબલડ.કે—અરે ભાગો ભાગો અ.લાઉદ્દીનકી માં આઇ (અ.લાઉદ્દીન ઔર પહેલે લડ.કેકે બગ.યર સબકા ભાગ જાના. માદરે અ.લાઉદ્દીનકા આના.)

માદર—અરે મુવે માટી મિલે કયું લડ. મરતે હો.

લડ.કા-૧—દેખો અમ્મા યેહ શયતાન .જાદા મંચતો ઇસસે કુછ બોલતા નહીં, ઔર યેહ ઉલ્લુકા બચ્ચા મુઝે મારતા હય.

માદર—મુવે તુમ દોનો શરીરહો.

લડ.કા-૧—અરે જા બુઢ્ઢી ખોખડ તુભી વયસીહી હય. (લડ.કેકા માદરકો થપ્પડ. મારકર ભાગના)

માદર— ગાના.

અરે હાંરે તોહે લડ.કનમે ખેલનકી સુઝી બેટા,
ઘરકા છોડે. ધંધા માદર દિનભર કાતે ચરખ.ા તેરી
નહીં બાવા તેરા જી.ન્દા, તુતો કિસમતકા હય ફુટા.

અ.લાઉદ્દીન—માદર મતકર શોર શાર તુ, બાહર ભિતર બાર બાર તુ.

માદર—કયું દરજી.કા કારબાર તુ તજ કર હોતા ખ.ાર .જાર તુ

અ.લાઉદ્દીન—હાય હાય હાય હાય.

નાકર મુઝકો શર્મશાર તુ નાહ.ક હિમ્મત હાર હાર તુ

માદર—દિન ભર ફિરતા નાબકાર તુ સહે કર ફાક.ા બેક.રાર તુ

હાય હાય હાય હાય.

(ઇબ્નેજા.રકા મએ કિસરાકકે દાખિ.લ હોના.)

અબીયાત.

ઇબ્નેજા.ર—દેખલે જીસકા ગુરૂને વાં બતાયાથા નશાં.

યેહ વહી લડ.કા હય અય કિસરાક નાદાં બેગુમાં.

માદર—ઘરમેં ચલ બેટા તુ યેહ આવારગીકો છોડ.દે.

ખેલના દિન ભર તેરા ગલીયોં ગલીકા છોડ.દે

ઇબ્નેજાર—(અલાઉદ્દીનકે ગલે મિલને જાના.) આવ બેટા અલાઉદ્દીન.

અલાઉદ્દીન—ઓ બાપરે.

અશઆર

ઇબ્નેજાર—કિસલીએ ડરતા હય બેટા તુ બડા નાદાન હય.

અલાઉદ્દીન—બાપરે ખાયા મુઝે યેહે કયા બલાએ જાન હય.

માદર—કયું તુ ઘબરાતા હય યેહે તો સુરતે ઇન્સાન હય.

અલાઉદ્દીન—નહીં અમ્માં યેહે તો કોઇ બડાહી શયતાન હય.

ઇબ્નેજાર—દેખ બેટા ઇધર આ ઇતના ન ઘબરા.

અલાઉદ્દીન— ગાના.

હાં ઉધર ઉધર હટ ચલ ચલ ડગર પકડ તોરીરે

સુરત મુરત કારી કારી થારી લરજત જીયા મોરારે,ડરતે હારીરે.

ફરત ફીરત ખુબ તમાશે તુ બનકે બંદર વાલારે, વાહ મદારીરે.

અશઆર.

ઇબ્નેજાર—હાય કયા બદલા હય કિસમતસે સિતારા ઇનદિનોં,
જોકે અપનાથા વોહ હોતા હય બિગાના ઇનદિનો

માદર—કયું મીયાં કહેતેહો કયા કુછ હાલતો બતલાઇએ.

અલાઉદ્દીન—જાઇએ કાલે મીયાં બસ આપ યાંસે જાઇએ.

માદર—ચુપ અરે નાદાન અયસી બાત કરતા હય કોઇ.
કિસકો પુંછો યા તુમ્હારા ખ્વેશ રહેતા હય કોઇ.

ઇબ્નેજાર—ખ્વેશ થા સો મરગયા અફસોસ સદ અફસોસ હય.
હાય ભાઇ મુસ્તુફા અફસોસ સદ અફસોસ હય.

માદર—હંય યેહે ઉનકા નામ લેકર કિસલીએ રોતે હો તુમ.
કિસ જગેહ રહેતેહો ઉનકે કયા સગે હોતે હો તુમ.

ગાના.

ઇબ્નેજાર—હકીકત સુનાતાહું તુમકો તમામ.
નહીં એક જા હય કિસીકો કયામ.
જો થા મુસ્તુફા ભાઇ ઇબ્ને સઇદ,
ઉસીકા બિરાદર હું મંય લાકલામ.

મગર ઉસસે બચપનમેં હોકે જુદા,
સફર કો ગયાથા મંય દર મુલ્કે શામ,
મંય મિલનેકો આયા પર અફસોસ હય,
કે ભાઈકો પહોંચા અજલકા પયામ.

અબીયાત.

માદર—તુમ જો કહેતે હો કે મંય ભાઈ હું ઉસકા બેગુમાં.
મંય નહીં પહેચાનતી તુમકો જરા અય મહેરબાં.
અ.લાઉદ્દીન—વાહ વાહ યેહ તો વહી આઇ મસલ હય અબ યહાં
શકલતો કાલે તવેસી નામ મીયાં ચાંદખાં
માદર—ફિર વહી તુ બચપનેકી બાત હાંકે જાયગા,
ઈસ મસલસે કયા હય યાં મતલબ તુ કુછ બતલાયગા.
અ.લાઉદ્દીન—સુન લો મેરા બાપતો થા ગોરા ગોરા નુરસા,
ઔર યેહ ભાઈ બના હય ઉસ્કા ભંયસા સુરસા.
ઇબ્નેજા.ર—સુન અય બેટા પહેલે મંયભી ગોરા ગોરા થા મગર,
મુલ્ક અફરીકામેં મેરા છુટપનેસે થા ગુજર.
ધૂપકી ગરમી વહાં પર હોતી હય ઉસદમ જ.રા.
ઇસલીએ યેહ રંગ ગોરાથા સો કાલા હો ગયા.
.હાલ પર તેરે નિહાયત ર.હુમ આતા હય મુઝે,
ઇસ ગ.રીબીમેં નહીં મંય દેખ સકતા હું તુઝે.
માદર—ખ.યરજો મરજી. ખુ.દાકી ઉસપે હમતો રાજી હુંય.
અલાઉદ્દીન—આપકો કયા ફિક્ર હય કયા આપ કોઈ કા.જી. હુંય.
ઇબ્નેજા.ર—બાતેં અયસી કરતા હય તુ બેટા હોકર ભાઇકા,
દુનિયામેં અફસોસ યેહ કયસા દોર હય બેપરવાઇકા.

ગાના.

હાય મુસ્તુફા ભાઈ તોહે બીના પલછીન કલના.
પાવત હય. મેરા જીયા નાહીં દિન રતીયાં, હો નીમજાં તડ.પું.
હરદમ રંજ ઉઠાના હરઆન જી જલાના.
કયા તનમેં આતશ લગી હય મોરે.
જલતા બલતા સગરા જીયરા યા કરીમ રહીમ.
યતીમ હાય લડ.કા જતન તુમ કરના મજ.લુમકો બચાના.

અબીયાત.

અ.લાઉદ્દીન—એ પહેચાને કયસે જાને આપ કહાંકે હુંય કયા હુંય,
અય માદર તુ કહેદે સચમુચ કયા યહે મેરે ચચા હુંય.
માદર—બેટા જબ યહે ગ.મખ્વ.ારીકા દમ ભરતે ઇસ દરજા હુંય,
તબતો દિલકો યક.ીન હુવા કે કે બેશક તેરે ચચા હુંય.
ઇબ્ને.જાર—લો યહે દસ અશરફીયાં ઈસકે કપડે. જલ્દ બનવાવો તુમ,
ફીર દુંગા તુમકો ઔર, કુછ દિલમેં ન અબ ઘબરાવ તુમ;
બસ અબ સીનેસે લગ મેરે તાહે દિલકો ચયન કહીં.
.અલાઉદ્દીન—ચચા હું મેં બેટા તેરા મંયતો કોઈ ઔર નહીં.

ગાના.

ઇબ્નેજા.ર—પ્યારે સબ ધન માલ તુમપર .કુરબાન કરદિનો,
અબસે પિસર તોરા સગરા દુઃખ મિટાયા.
માદર—ગુન માનું મંય તે હારે જબ તક રહે જીયા.
.અલાઉદ્દીન—તુ મોહે ગરવાસેરે ચાચા લગાલે,
પ્યારી પ્યારી બતીયાં મોહેકો સુનાલે.
ઇબ્ને.જાર—.ગમ નહીં કર મોરે પ્યારે ખિલે તોરે નસીબોંકે તારે.
.અલાઉદ્દીન—ચેરા તેરા મંય હરદમ હું
ઇબ્ને.જાર—કરૂં તોપે નિસાર જીયા,
.અલાઉદ્દીન—નીકો ન.જર મોહેપે તુને કીની ચાચારે.

અબીયાત.

માદર—ચલીયે .જરા મકાનમેં ભાઇ .ગરીબકે
અયસે કહાં નસીબથે મુઝ બદ નસીબકે,
આપહીકા વોહ મકાન હય વહાં રહીએ આપ મુદામ,
ઇસકો આપ સંભાલીએ, હય આપકા યહે .ગુલામ.
ઇબ્ને.જાર—ભાઇસે કમ .જરાભી ઈસે જાનતા નહીં,
દુનયામેં કોઇ મેરા અબ ઈસકે સિવા નહીં.
.અલાઉદ્દીન—(કિસરાક્ષ્કો બતાકે) અય ચચા કૌન હય યેહે કયા મેરા ભાઇ હય,
આવ ખેલેં ઇધર .જરા ઇસમે કયા બુરાઇ હય.
ઇબ્ને.જાર—(કિસરાક્ષ્કો) કયું દોડ.ત ફીરે અય .ખરે બે લગામ હય,
બેટા યહે તેરા ભાઈ નહીં હય ગુ.લામ હય.

.અલાઉદ્દીન—તો કયા તુમ્હારા બેટા નહીં હય વ્હે નફ્ર,
જાનતો ઇધર આ પયર દબા મેરે જલ્દતર.
દેખો ચચા વ્હે પયર દબાતા નહીં મેરા,
કયું માનતા નહીં હય તુ ફરમાન બે.હયા.
ભાભી સા.હબ અબ યહાંસે ઘરમેં જાઇએ,
ઈસકે કપ.ડે જલ્દતર બા.જારસે મંગવાઇએ.
જાતા હું એક કામકો કુછ દેરમે ફ્રિર આઉંગા,
મેરે પ્યારેકો ચમનકી સયરકો લે જાઉંગા.

.અલાઉદ્દીન—મુજકો ચચાકા પ્યાર બહોત અમ્મા જાન હય,
હરઘડ.ી મંય લીપટું ઇનસે બસ યહી અરમાન હય.

ગાના.

ઈબ્નેજા.ર—પ્યારે મેરે દિલમેં તેરા પ્યાર બઢે. દમ બદમ,
પ્યાર બઢે.દમ બદમ પ્યાર બઢે. દમ બદમ,
તુ હય મેરે ભાઈ જાનકા નીશાને ગુલિસ્તાન,
ભુલ ભુલે શીરીં.જબાં પ્યાર બ.ઢે દમ બદમ.
મંય હું તેરા .ગમ ગુસાર, તુહય મેરા યાદગાર,
હોગા તેરા બેડ.ા પાર, પ્યાર બઢે. દમ બદમ.

ગાના.

.અલાઉદ્દીન—પૈયાં મંય લાગું ઓ ચાચા પીયારે મોરે,
ચીંતા હમારી બીસારે પીયારે મોરે.
ઈબ્ને.જાર—ચમકે નસીબોંકે તારે પીયારે મોરે,
.અલાઉદ્દીન—દે કે રૂપૈયા દુલારે પીયારે મોરે.
ચાચાને મુઝકો બનાયા ગુ.લામ,
ઈબ્ને.જાર—ચમન કર જા પિસર જીગર નીડર મુદામ.

ગાના.

માહર—માનુ મંય તોરા જનમ જનમ ગુનવા,
ચરન પડું તોરે દે પર પ્યારે બીરનપર સવાઇ જાનું.

અબીયાત.

ઈબ્ને.જાર—કપ.ડે પહેનકે જલ્દ હો તૈયાર અય પિસર,
આતા હું થોડ.ી દેરમેં બાહિરસે તેરે ઘર.

(અલાઉદ્દીનો માદરકા જાના.)

અય ગુરૂ મેરે તેરા રૌશન ,જુહુરા હો ચુકા,
જો અધુરા કામ થા મેરા વોહ પુરા હો ચુકા.
ઘરકો લે જાકે વહાં લાતાહું કબ્જેમેં ચિરાગ.
કૌન ફિર આલમમેં મુઝસા હોવેગા આલીદિમાગ,
ચલ અરે કિસરાક અબ દેરી ન કરના ચાહિયે,
જલ્દ અપને કામ કો અબ કર ગુજરના ચાહિયે. (જાના દોનોંકા)

બાબ પહેલા પરદા છઠ્ઠા.

બાગ.

(બદરૂલબદરકી સહેલીઓંકા ગતે હુવે આના.)

સહેલીયાં— ગાના.

રાજ દુલારી સખી સબ સંગ રચો રંગ નયા ઢંગ હય ઉમંગ.
છુમ છુમ તાથૈયા નાચો ગુઇયા તાતા થઇયા ધુન પ્યારી સખી.
બાજે ગાજે ધજ સાજે ફીરો સંગ એક અંગ.
છનનન છુમ છનનન છુમ છુમ છુમ ફીરે હાં.
મીરદંગ ઠનકન હુમ નિરખત ધુમ સાહેલીયાં લેકે તાલ.
તનુમ તદારે દીમ ગાતે હંય રૂમ ઝુમ ધ્હે ગીત,
નાખી ધીન્ના તાધીન્ના ધીમ ધીમ તક તીડકટ ધા,
લે તાનસે છીને જિયરવા, વારી પ્યારી સખી.

ગાના.

પ્યારી તેરી જલ્વગરી ચમક ઝમક દમક ભરી હય,
વારી વારી તુઝપે પરી હય, ન્યારી ન્યારી અશ્વગરી હય.
ચમનમેં ચલિયે ,જરી શજર શજર સમરવરી હય.
શાખે, ગુલ સબ્જ, તરી હય, આબે શબનમસે હરી હય.
બુલબુલે જમ્મ સરા ચમન ચમન ફુલ ભરા હય.
ડાલી ડાલી કબકે દરી હય, લાલા સારા ,ગમસે ભરી હય.

બદરૂલબદર— ગાના

મુહબ્બત ઉસ સમનકી મુદ્દતોંસે દિલમેં બસ્તી હય,
,ખુદાકી શાન કઅબેમેં અજાયબ બુત પરસ્તી હય.

હુવા હય જબસે સાદા ઉસ અ.દુએ કુએ જાનાં કા,
દિલે શયદાકો મેરે .જુલ્ફ઼ે નાગન બન્કે ડસ્તી હય.
રિહા કરદે અરે સૈયાદ ગુલશનમેં બહાર આઈ.
ક.ફ઼સમેં દીદ ગુલકે વાસ્તે બુલબુલ તરસ્તી હય.
દુરંગે આઈના દીખલા રહી હય દેખ અય ગ.ાફ઼ીલ.
ઉધર નક.શા અ.દમકા હય ઇધર તસવીર હસ્તી હય.
ગ.રજ. શયખ઼ો બિરહમનસે નહીં કુછ રિન્દ મુશરિબહું,
ઇ.બાદત .ખાનેસે ખ઼ાના હય મજ.હબ બુત પરસ્તી હય.
ગુલયમાં નેકો બદકા હાલ ઇસજા આકે ખુલતા હય,
યહે દુનિયા એક કસોટી હય ખરે ખોટેકો કસ્તી હય.

સહેલી ૧—બીબી અપને જીકો ન કલપાવ યહે .ખ઼્વાબકા .ખ઼્યાલ દિલસે ભુલાવ, હમારા કહેના માન જાવ.

બદરૂલબદર—બસ બસ અબ મુઝે .જ્યાદા ન સતાવ, કહીંસે ઉસકા પતા લગાવ મેરે દિલદારકો ઢુંઢ લાવ.

સહેલી ૧—બીબી ગુ.સ્સેકો કામ ન ફ઼રમાવ. બાગ.મેં ચલો અપના દિલ બહેલાઓ.

મુસદ્દસ.

બદરૂલબદર—હાય દિલ બેજા.ર હય સયરે ગુલિસ્તાં કયા કરૂં.
ગુલ નજ.રમેં .ખાર હય સયરે ગુલિસ્તાં કયા કરૂં.
ગ.મ ગલેકા હાર હય સયરે ગુલિસ્તાં કયા કરૂં.
દિલ કિસી પર .જાર હય સયરે ગુલિસ્તાં કયા કરૂં.
હાં અગર વોહ યાર મિલ જાયે તો સયરે બાગ.હો.
જબ દિમગ, ઉસકી બુ પાએ તો સયરે બાગ.હો

કલીમ—(અંદરસે) અબે ઓ કુત્તે તુ કૌન હય મુઝે રોકને વાલા ટોકને વાલા કયા મુઝે જાનતા નહીં મંય કૌન પયચાનતા નહીં.

દરબાન—(અંદરસે) ચલ ચલ મંય કુછ તુમે જાનતા નહીં, પયચાનતા નહીં, નહીં યહાં કિસિકો અન્દર જાનેકા .હુકમ નહી હય, .જ્યાદા ગડ.બડ. કરેગા તો ધકકે મારકે નિકાલ દુંગા.

બદરૂલબદર—અરી ગુલન્દામ યેહ બાહિર કૌન શોરો ગુલ મ-
ચાતા હય.

સહેલી ૧—બીબી સાહ.બ વોહ તો આપકા .ખાવિન્દ હય.

બદરૂલબદર—અરી ઓ છત્તીસી દો તમાંચે માર દુંગી કે ટુટ જા-
એગી તેરી બત્તીસી વોહ નિગોડ.ા તેરાહી .ખસમ
હોગા મેરા કાહેકો.

સહેલી ૧—કયા .ખુબ આપ અયસી ભોલી અન્જાન બન જાતી
હુંય, બાતોંકો ગુસ્સેમેં ટાલતી હુંય, અજી યેહ વહી
કલીમ વજી.ર જા.દા હ્ય, જીસસે આપકી શાદી હોને
વાલી હય.

બદરૂલબદર—અરી ઓ દલ્લાલા શયતાનકી ખ.ાલા તુહી ઉસસે
શાદી કરે મંયતો ઉસે જુતીકા તલાબી નહીં દિખાઉં
આપના .ગુલામભી નહીં બનાઉં વોહ મુવા યહાં કયું
આયા હય, કિસને બુલાયા હય.

સહેલી ૧-શાહ.જાદી સા.હબ .કુસુર મઆ.ફ વોહ મુવા રો.જ મેરે
પાઉં પ.ડતાથા, કે કિસી તર.હ શાહ.જાદીકા મુંહ દિ-
ખાદે, તો આજ મંયને ઉસે યહાં બુલાયા કે .જરા
ઉલ્લુ બનાએંગે ઔર આપકા દિલ બહેલાએંગે.

બદરૂલબદર—અરી વાહરી નકટી .ખુબ દિલ બેહલાતી હય.
.ઔરતોંકી મ.હેફિલમેં પરાએ મર્દકો બુલાતી હય,
તુઝે કુછ શર્મ નહી આતી હય.

સહેલી ૨-અરે હાં બીબી .ખફા ન હો જાવ મંય કુ.રબાન જાઉં
.જરા ઉસે બુલાવ દો ઘડી ગમ્મત હોગી.

બદરૂલબદર—વાહરી બે.ઇ.જ.જત અચ્છી ગમ્મત સુઝી હય. અ-
ગર વોહ ભાઇ આએ કુછ બે અદબી કર જાય, તો
કયસી બને.

સહેલી ૩-અરે વોહ મુવા કયા બે અદબી કરેગા વોહતો .ખુદ
શે.ખ ચિલ્લી ભિગી બિલ્લી જયસા હય.

ગાના.

સહેલીયાં— ઉસકો યહાં બુલાઓ હાં, હાં, હાં,
.ખુબ ઉસે સતાઓ હાં, હાં, હાં,

ઉલ્લુસા બનાઓ હાં, હાં, હાં,
નાચ ઉસે નચાઓ હાં, હાં, હાં,
દેખો હુશીઆરી તુમભી ચ્હે હમારી,
વોહ ચંડાલ ભુલ ચાલ સારી બે ગુમાન.
જાઓ જાઓ પ્યારી દેખો ઉસ્કી ખ્વારી,
કયસા તાલ કરકે હાલ કરતે હંય યહાં.

બદરૂલબદર— ખુબ ગત બનાના હાં, હાં, હાં,
જુતિયાં લગાના હાં, હાં, હાં,
જીસસે વોહ દીવાના હાં, હાં, હાં,
ભુલે ચાંકા આના હાં, હાં, હાં,

સહેલી ૧–બસ અબ આપ અન્દર તશરીફ લે જાએં હમને પહેલેસે ઈન્હેં તોડ જોડ સીખા રખ્ખે હંય, અબ મંય જાતી હું ઔર ઉસે લે આતી હું (સબકા જાના પહેલી સહેલીકા કલીમકો લેકર આના.) આપકો બડી તકલીફ હુઇ જો ઈતની દેર બાહિર ખડા રહેના પડા મઆફ કરના સાહબ.

કલીમ—અરે ઇસકી પરવાહ નહીં પર અભી મંયને બાહિરસે સુનાથા તો બહોતસી જોરૂવોંકી આવાજ આતીથી, ઔર યહાંતો કોઈ નહીં હય.

સહેલી ૧–સુવા લંગુર સબકો જોરૂ બનાતા હય. કયા ઘાંસ ખાતા હય. સાહબ વોહ આપકે આનેકી ખબર સુનકે શાહજાદી લિબાસ બદલને ગઇ હય.

કલીમ—ઓહો યેહ બાત સુનકે મંય અયસા ખુશ હુવા અપને કપડે મેંભી નહીં સામાતા હું અરે પર વોહ મુઝપર ફિદા હો ઉસમેં કયા નવાઇ હય, અરે મેરે હુસ્નો જમાલકો દેખે તો આદમી ફડફડાકે મર જાએ.

સહેલી ૧–અજી આદમીકી કયા અસલ હય, આપકી સૂરત મંગલ સુરતકો કોઇ દેવભી દેખ પાય તો ઘભરા જાએ. અરે પર દેખો દેખો વોહ સામનેસે શાહજાદી આતી હય, ઉનકી બાતોંકા જવાબ બડી ફસાહત મિઠાસ ઔર નરમીસે દેના.

કલીમ—હાં વ્હે તો મંય ખુબ જાનતા હું. (શાહ્જાદી કે લિબાસમેં એક ચીનીકા ખુરકઅ હાલે હુવે આના.)

ચીની—આઇએ હજ઼રત સલામત આએ બડ઼ી મહેરબાની કી જો ઇસ ગ઼રબખ઼ાને મેં તશરીફ લાએ.

કલીમ—વાહ વ્હે તો બડ઼ી ફસાહ઼તસે બાત કરતી હય. મગર મંય કુછ કમ હું મંય ઇસસે ભી જ઼્યાદા લતાફ઼તસે બાત કરતાહું. હાં હાં અય પ્યારી દિલદાર રશ્કે ચમાર, વ્હે ગ઼રીબ કુમ્હાર તશરીફકી હંડીયા આપકે બાવરચી ખ઼ાનેમેં લાયા હય. કયું મંયને કયસે ખીંચ ખીંચકે જવાબ દીએ.

ચીની—વાહ કયા બાત હય આપકી અ.ક્લમન્દીકે આગે ગધેકી કયા બાત હય આપ ઉસસેભી જ઼યાદા અ.ાકિલ હંય.

કલીમ—અરે ગધા તો કયા પર ગધેકે બાપસેભી જ઼યાદા અ.ક્લમન્દ હું.

ચીની—અચ્છા જ઼રા ઇધર તો આવ.

કલીમ—વ્હે ઇસ્તરફકો આયા.

સહેલી ૧–અજી જરા ઇસ્તરફ તો આવ,

કલીમ—લો ઇધરભી આએ.

ચીની—જ઼રા યહાં તો દેખો.

કલીમ—હાં દેખતા હું.

સહેલી ૧–અરે મેરી તો સુનો.

કલીમ—અરે હાં સુનતા તો હું.

ચીની—અરે સાહ઼બ જ઼રા મુઝે તો દેખો.

કલીમ—વ્હે કયા દેખતા હું.

સહેલી ૧–મુઝે તો બિલકુલ ભુલે હો.

કલીમ—નહીં નહીં ભુલુંગા કયસા.

ચીની—તબ કયા મુઝસે ખ઼ફા હુએ હો.

કલીમ—અરે નહીંરે મેરી જાન.

સહેલી ૧–જબ મેરી કયા ખ઼તા હુઇ (દોનોંકા મિલકર કલીમકો ખિંચના કલીમકા ગિર પડ઼ના.)

કલીમ—અરે વ્હે કયા કરતે હો તુમ દોનોંકી ખીંચા ખીંચમેં મેરી હ઼ડ્ડી પસલીયાં સબ નર્મ હોગઇ ઔર વ્હે મુહ઼બ્બત હય, યા અ.દાવત મુઝે કયા કોઇ રબડ઼કા ખિલોના

સમઝા હય. જો કોઇ ઇધરસે ખિંચતા હય કોઇ ઉધરસે ખીંચતા હય.

ચીની—ખયર જો તુમ મુઝસે નારાજ. હુવે હો તો મંય જાતી હું મુઝે યકીન હય કે તુમ મુઝે બિલકુલ નહીં ચાહતેહો.

કલીમ—અરે નહીંરે મેરી જાન તુઝે નહીં કયા ચાહતા હું તુઝે અયસા ચાહતા હું જયસા કુત્તા બિલ્લીકો બિલ્લી ચુહેકો મુંગસ સાંપકો.

ચીની—બસ બસ મંય તુમ્હેં દેખકર બહોત ખુશ હુઇ અય મેરે લાલ.

કલીમ—મંય તુઝકો દેખકર બહોત દિલગીર હુવા અય મેરે લાલ.

ચીની—કયા કહા તુમ મુઝે દેખકર દિલગીર હુવે

કલીમ—અરે નહીંરે દિલગીર કયા ન્હે તો જબાન મુંહમેં ફિસલ ગઇ. જો અયસી બાત નિકલ ગઇ.

ચીની—હાં હાં અયસા હય જબતો આપકે મુબારિક કદમ અય મેરે સરદાર.

કલીમ—અબ મંયભી શાએરીકા તુક મિલાતા હું હા મુબારીક તેરે દિદાર અય આશિકકા ખાનાખરાબ કરનેવાલી બદ કિરદાર. નાર. સરે બાજાર તેરા પ્યાર કોડ઼ ચાર જુતોંકા બિછોના કાંટોંકા માર.

ચીની—હંય હંય કયા મુઝે બદનામ કરતે હો.

કલીમ—અરે નહીં નહીં બદનામ કયા મંય તો તુઝે ખુબ ચાહતા હું પર મેં શાએરી કરકે બોલને ચાહતા હું બીચમેં વાંધા હોજાતા હય.

ચીની—હાં હાં અય પ્યારે દિલદાર તુમ મુઝે ઇતના ચાહતે હો.

કલીમ—કયું નહીં પ્યારી મંય તુઝે અપને દિલસે ચાહતા હું અબ દેખ પ્યારી તુ મુઝે કયું સતાતી હય. અપના મુખડા કયું નહીં દિખાતી હય.

ચીની—હાં હાં દેખલો મીયાં કીસે ઇન્કાર હય.

(ચીનીકા બુરકઅ ઉલટના કલીમકા હયરતમેં આના. સહેલીયોંકા કલીમકી મસખરી કરના.)

ડ્રોબલો.

બાબ પહેલા ખતમ.

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

જંગલ.

(ઇબ્નેજાુર મએ. કિસરાકે અ.લાઉદ્દીનકે દાખીલ હોના.)

ગાના.

ઇબ્નેજા.ર—ચશ્મે ચિરાગ. આગે હય વોહ બાગે. પુર બહાર,
જીસકે સુરા.ગમેં દિમાગ. જા હય બેકરાર,
ગુલજા.ર ઇસ તરહ.કા દિખાઉં મંય જ.રનિગાર,
હય આફતાબ રશ્કસે જીસ ગુલકે દાગ.દાર
માન માન માન.

ગાના.

અ.લાઉદ્દીન—ગુલજા.રકે એ.વજ. મુઝે દિખલાઇયે ન ખ.ાર,
હું દિલ ફ્ગિાર જાન જાુર ગ.મ ગલેકા હાર,
જી.ન્દા યહાંસે જાનેદો બરાએ ફિર દિગાર
પંજેમેં વર્ન બાજે. અજલકે હુઇ શીકાર,
જાન જાન જાન.

અબીયાત.

અ.લાઉદ્દીન—દશ્ત યેહે પુરખ.ાર હય, ઇસ જા કહાં ગુલજા.ર હય.
ઇબ્નેજા.ર—યાંસે થોડી દુર આગે એક નુમાયા ગ.ાર હય.
અ.લાદીન—ફ્રિર ભલા ઉસ ગ.ારસે કયા મુદ્દઆ ઇજ.હાર હય,
ઇબ્નેજા.ર—ઇસકે અન્દર તુઝકો જાના અય પિસર દરકાર હય.
અ.લાઉદ્દીન—કયોં કહા કયા ગ.ારકે અન્દર ખિલા ગુલજા.ર હય.
ઇબ્નેજા.ર—હાં ઔર ઉસમેં એક દિયા ગંજીનીયે ઇસરાર હય.
અ.લાઉદ્દીન—ફ્રિર ચિરાગે. ગ.ારસે તુમકો ભલા કયા કાર હય.
ઇબ્નેજા.ર—વોહ દિયા મિલ જાય તો એક દમમેં બેડ.ા પાર હય.
અ.લાઉદ્દીન—કયા કોઇ હીરા જડ.ા ઉસમેં સિતારે દાર હય,
ઇબ્નેજા.ર—કુછ નહીં દોચાર પયસેકા દીયા ઇજ.હાર હય.
અ.લાઉદ્દીન—કયા તુમ્હેં સૌદા હુવા યેહે કોનસા બે પાર હય,
ઇબ્નેજા.ર—જાન કયું ખાએ તેરી કયા મોતકા બજા.ર હય.
અ.લાઉદ્દીન—મંય ન જાઉં ગ.ારમેં હીરેકીભી ગો કાન હય,
ખૌ.ફકે મારે મેરી આઇ લબોંપર જાન હય.

ગાના.

ઇબ્નેજા.ર—બેટા સુન જ.રા ધુન મેરા ગુન ભરા નાંદાની કાહે ઠાની,
અ.લાઉદ્દીન—નાકર મરહુમ આજા.રી ચાચા મોપે ઇજા, રસાની,
હ.યરાની કહે તુને ઠાની, ઠાની, ઠાની.
ઇબ્નેજા.ર—સખ.ત નાદાં હય નહીં અ.ક.લ તુઝે અય ફરજ.ંદ
મુઝકો બેટેસે હય દોચંદ મુહબ્બત તેરી.
ડર ન કર દુંગા તેરી શાહોંસી મંય શાન બુલંદ,
મંય જો પાઉંગા જ.રા માલ હય દૌલત તેરી,
અ.લાઉદ્દીન—દૌલતપર જાન ગવાંનાં પાના કયુંકર જી.ન્દગાની,
સુલતાની જાવેદાની ફાની ફાની ફાની

અબીયાત.

કિસલીયે બહેરે સિતમકા મુઝપે ય્હે તુફાન હય,
ઘરકો જાનેદો તો મુઝપર આપકા એ.હસાન હય.
ઇબ્નેજા.ર—કબસે મંય સમઝા રહા હું તુઝકો માનો પાનસે,
ફિરભી તુ ઇન્કાર કરતા હય મેરે ફરમાનસે.
તીન પાંચ અબકી અગર કુછભી કરેગા તાનસે,
મારહી ડાલુંગા નાહિન્જાર તુઝકો જાનસે.
અ.લાઉદ્દીન—હાય મંય કિસવાસ્તે આયા યહાં અફસોસ હય,
કૌન હય ઇસવક.ત મેરા મહેરબાં અફસોસ હય,
બુલબુલે બે પર અસીરે પન્જએ સૈયાદ હય,
યા ઇલાહી દાદકી તુઝસે મેરી ફરીયાદ હય.
ઇબ્નેજા.ર—છોડ. દે ય્હે ઢાંગ તેરા અબ મેરે હમરાહ ચલ,
મંય નહીં રખતા તેરી ફરીયાદકી પરવાહ ચલ.
અ.લાઉદ્દીન—અય ચચા સાહ.બ મુઝે ય્હે ખૌ.ફ ઇતના હય મગર
ગ.ારમે. હો દેવ યા શયતાનકે રહેનેકા ઘર,
ગર વોહ મુઝકો માર ડાલે તો કરોગે કયા ઇ.લાજ
ઇસલીયે બતલાઇએ પહેલેતો કુછ ઇસકા ઇ.લાજ.
ઇબ્નેજા.ર—સચ ય્હે કહેતા હય અગર ય્હે ગ.ારમે મરજાયગા.
હાથમેં મેરે દીયા વોહ કિસ્તરેહ ફિર આયગા.
ઇસલીએ અંગુસ્તરી ય્હે ઇસકો દેના ચાહિયે.
ગ.ારસે જબ આએ ય્હે વાપસતો લેના ચાહિયે.

લે અંગુઠી તુઝકો દેતાહું તુમત કુછ ખૌફ કર,
ઇસકે બાઇસસે ન પહોંચેગા તેરે જીકો જરર
અલાઉદ્દીન–ખયર મંય ચલતાહું લેકિન કયા કરૂં મજબુર હું
પયરઉઠ સકતે નહીં થકથકકે ચકના ચુર હું
ઇબ્નેજાર– હાં અગર તુ થક ગયા હય ઉસકાભી કુછ ગમ નખા,
આઇધર કિસરાક ઇસકો પીઠપર લે ચલ ઉઠા.

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

ગારકા દરવાજા.

(ઇબ્નેજારકા મએ કિસરાકો અલાઉદ્દીનકે આના.)

મંતર.

ઇબ્નેજાર– તુમ પીરો જવાન ચહાંકે રહન હારો તુમ તિલીસ
માતકે રહન હારો, મકસદમેરેકા જવાબદો
ઇસમાલ જોગી કાલી માતા બાવનરોગી જવાબદો

(ઇબ્નેજારકા ગારકે દરવાજેપર લકડી લગાના બડી આવાજકે
સાથ ગારકા ખુલના ઇબ્નેજારકા અલાઉદ્દીનકો ગારમેં ઉતાર
દેના ગારકા બદલ કરકે બાગીચા હોજાના. અલાઉ
દીનકા ખુશ હોના.)

ગાના.

અલાઉદ્દીન–મંયુને અપને દિલમે જોઠાનાથા વોહ ખિલાફ
સારા ગિલા હુવા,
યહ ચહાંતો બાગે ઇરમકા નકશા ગુલે હજારા ખીલાહુવા
યેહ પરસ્તાંન હય જમીકે નીચે યાં બશરકા ગુજર નહીં
ઇસતરહકે ગુલશનકાભી મયસ્સર તુઝે નજારા દિલાહુવા
અજબ સુહાના ચમન કિસીકા યહાંપે ખોફો ખતર નહીં
અબ નીડરહો દેખું રહે બાગ જો હયમુઝે ઇશારા મિલા હુવા.

વાહ વાહ કયા લીંબુ નારંગી રંગ બેરંગી તરહદાર હંય
રહે તોડકર જેબો દામનમેં ભરલું (અલાઉદ્દીનકા જવાહિરાતકો
તોડના) વાહ એહજામ કયા સુરતે હરામ હય. દેખનેમેં કયસા
અચ્છા હય. મગર ખાનેમેં સખ્ત કચ્ચા હય ઉસે ઘર લે ચલકે

ઘાસમેં રખ લેંગે તો સબ પક જાએંગે અજી ફુંચકોભી મુફતમેં બોઝકે મારે થક જાએંગે પર સબર વોહ ચિરાગ કહાં હય. (ચારોં તરફ દેખકર) અહાહાહા વોહ તાક મે અ.યાં હુંય વાહ કયા ચચાકી .અ.કલ મારી ગઈ હય, જો એક સ.ડેપુરાને ચિરાગ.કે વાસ્તે યેહ અંધેર મચાઈ હય, કુછ ઘાંસતો નહીં આયા હય. જો ઈતની મહે.નત ઉઠાઈ હય. યેહ તો વહી મસલ હય. કે દમડીકી બુઢિ.યા ટકા સર મુંડાઇ .ખયર ઉસસે મુઝે કયા કામ હય. અબ ચિરાગ. બુઝાકે લેલુ. ઔર યહાંસે ચલદુ.

(ચરાગ. બુઝાતા હય તમામ અંધેરા હો જાતા હય.)

ગાના.

હાય યેહ કયા હુવા કયસા તિલ સમથા.
હાય યેહ કયા હુવારે ગુલશન અંધીયારા એકદમ,
કિસ તૌર હુવા ધડ.કત ફડ.કત ધડ.ધડ. છાતીયાં,
ભા.રી કયસી પાઇ આન, બારી તઆ.લા અલઅમાન.
સદ .હસરત ગુલ ચિરાગે. જાન, નીકસત ડરત જીયા.
કીયા ફલકને મેરે સરપર યેહ સિ.તમ હમદમ ઇસદમ
કોઇ નહીં મેરા યાં.
ઘરપર જાકર માદરકો જો .હાલ યેહ મેરા કહે કૌન
અય .ખુદા.
ડરસે દમ નિકલા, ડરસે દમ નિકલા ડરસે દમ નિ-
કલા પરવર તુ બચા.

(ઇબ્નેજા.રકા ગ.ારકે બાહિરસે અ.લાઉદ્દીનકો કહેના.)

અબીયાત.

ઇબ્નેજા.ર—બેટા અ.લાઉદ્દીન કયા કરતા હય અબ તક .ગારમેં
જલ્દ આ લેકર દિયા હું તેરે ઇન્તેજા.રમેં.
અ.લાઉદ્દીન—અય ચચા જલ્દી નિકાલો મુજકો મંય ઘેરા ગયા
હય દીયા હાથોંમેં મેરે પર અંધેરા છા ગયા.
ઇબ્નેજા.ર—આ નિકાલું તુઝકો બાહિર મેરી આંખોંકે ચિરાગ.
હાં મગર પહેલે બઢ.ાકે હાથ મુઝકો દે ચિરાગ.
અ.લાઉદ્દીન—મંય અંધેરે કે સબબ લાચારહું ઇસજા ચિચા,
ફિસ્તારહ દુંહાથભી અપના નહીં હય સુઝતા

ઇબ્ને.જાર–દેખ અંધેરેમેં કહીં ખો જાયગા બેટા ચિરા.ગ,
ઇસલીએ કહેતા હું મુઝકો કયું નહીં દેતા ચિરાગ.
અ.લાઉદ્દીન–હાયરે મેરેતો ડરસે કાંપતે હંય હાથ પાઉં,
ઉઠ નહીં સકતા હય ઉપર હાથ મંય કયુંકર ઉઠાઉં.
ઇબ્ને.જાર–કિસલીયે તક.રીર કરતા હય અરે બદજા.ત તુ.
જો મંય કહેતાહું નહીં સુનતા હય મેરી બાત તું
અ.લાઉદ્દીન–કયું .ખફા હોતેહો નાહ.ક. મુઝપે ઇતને અય ચચા,
બાહિર આકર આપહીકો દુંગા અય સા.હબ દીયા
ઇબ્ને.જાર– જા અરે બદ.ખાહ અંધેરેમેં તુ મર ઉ.મ્ર ભર,
(કિસરાકકો અંદર ફેંકના.)
તુભી ઇસકે સાથહી હોદફન .હબશી બદગૌહર
અલાઉદ્દીન–ભાઇ કિસરાક તુ યહાં કયું આયા કયા આ.ખિર ચચાને ર.હમ ખાયા ઔર મુઝે નિકાલનેકો .હુકમ ફરમાયા. ચલ ચલ કિસતરહસે ચલેં ઇધરસે યા ઉધરસે. (કિસરાકકા ઇશારેસે કહેના કે મુઝેભી ગ.ારમે ફેંક દીયા.) નહીં નહીં કયા કયા ઉસને તુઝે ગ.ારમેં ફેંક દીયા ઔર દર બન્દ કરકે ચલા ગયા. (કિસરાકકા ઇશારેસે હાં કહેના અ.લાઉદ્દીનકા હાથ મલના જીનકા નમુદાર હોના.)

અબીયાત.

જીન— કર બયાં જલ્દી અ.લાદીન કયા તેરા ફરમાન હય.
અ.લાઉદ્દીન–યા ઇલાહી .ખયર હય અબ મૌતકા સામાન હય.
જીન— ખૌ.ફ મતકર .હાલ કહે મુશ્કિલ તેરી આસાન હય.
અ.લાઉદ્દીન–.હાલ કયા બોલું અ.જબ આફતમેં મેરી જાન હય.
જીન— કિસલીએ મુઝકો બુલાયા કયા તેરા ફરમાન હય.
અ.લાઉદ્દીન–કયું ગલે પડતા હય ના.હ.ક ઝુઠા તેરા ધ્યાન હય.
જીન— કયું નહીં છીલ્લા ઘસા તુને ભલા ઇસઆન હય.
અ.લાઉદ્દીન–ભુલકર શાયદ રગ.ડ પહોંચીતો કયા નુક.સાન હય.
જીન— બસ ઇસી છિલ્લેકા બન્દા તાબ.એ ફરમાન હય.
અલાઉદ્દીન–કયા તુ ઇસ છીલ્લેકી તાબેદારીમેં હરઆન હય.
જબતોમેરે ઘર મુઝે પહોંચાએતો એહસાન હય.

જીન— તુમતોકયા ચ્હે ગ.રભી લે જાઉં ગર ફરમાન હય.

(કીસરાક્કા જીનકો .મુદકો લેચલનેકે લીએ ઈશારેસે કહેના જીનકા ધક્કા દેના.)

હુંય અભી મરજાયગા તુ કોન અરે નાદાન હય.

અ.લાઉદ્દીન—ઈસકોભી હમરાહ લેચલ મેરા ભાઈ જાન હય.

(જીનકા દોનોંકો પીઠપર ઉઠા લેજાના.)

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

મકાને અ.લાઉદ્દીન.

(માદરકા ગાના ગાતે આના ફિરા.કે અ.લાઉદ્દીનમેં.)

ગાના.

માદર—આહે પ્યારે જાની હુઈ હું મંય તોહે બિન દિવાની.

આંખોંકા તારા જીગરકા પારા અંધેરે ઘરકા ઉજાલા.

જબસે સિધારા આયાન પ્યારા, વોહ મેરે આંખોંકા તારા

મુઝ દુખિયાકા હય વોહ સહારા, બચ્ચા મેરા ભોલા ભાલા.

યતીમ હય આફતકા મારા, બચ્ચા ઉસે હ.ક. તઆ.લા.

(અ.લાઉદ્દીનકા આનકર માદરકો લિપટ જાના.)

અ.લાઉદ્દીન—ઓ અમ્માં.

માદર—કૌન અ.લાઉદ્દીન મેરે નુરે નજ.ર લખ.તે જીગર ઈતની દેર કહાં લગાઈ.

ગાના.

અ.લાઉદ્દીન—ઓ માતા સુન સિતમગારી આફતડારી દુશમન રહેજ. નથા.

ચચા નથા હય ગ.જ.બ ભારી કામ ધામકે નામ.

જા.લીમ બદતર ગરદન ધરકન પથ્થર પર મોહે દેંકારી

નારી નારી સાહિર થારી વોહ બદ કિરદારી,

મુદામ કામ શયતાનીકા તુફાનીકા.

માદર—કાંપે હરદમ થરથર થરથર ડરડર કર મંય તો પરવારી.

માદર તુઝપર જાવે મરમર લરજત હય મોરા જીયારી.

હંય ફિર વોહ કહાં ગયા બદકિરદાર સિયાહકાર કયા મેરે બચ્ચેકો ગ.ારમેં ઉતારદીયા અગર ઉસકો પાઉંતો .ખુન પી જાઉં ઔર ન્હે મુવા દેવભી તો ઉસકા સગા હય.

અ.લાઉદીન—નહીં નહીં અમ્માં ન્હેતો મેરા યાર ગ.ાર હય વોહ બદ કિરદાર કહીં હો ગયા ફરાર,

માદર—કહાં વોહ ચલા ગયા ફીર તુમ બાહિર કયુંકર આએ.

અલાઉદીન—અમ્માં વોહ .હાલ મંય ફિર કહુંગા ઇસવકત મારે ભૂકકે બુરા .હાલ હય. અગર ખાના હો તો લાવ મુઝે ખિલાવ.

માદર—અફ્સોસ બેટા ખાના કહાંસે લાઉં ઇસવક.ત એક કોડીભી ઘરમેં નહીં હય મગર જ.રા સબર કરો તો મંય થોડ.ા સુત કાતકે બા.જારસે બેચ લાઉં ફિર કુછ ખાના પકાઉં.

અ.લાઉદીન—અમ્માં સુત કાતને તક યહાં રિશ્તએ હયાત તુટ જાયગા પર સબર ન્હે ચિરાગ. મંય ગ.ારસે લાયાહું. ઇસે બાજા.રમેં બેચ લાવ ફિર કુછ ખાના પકાવ.

માદર—વાહ કયા ચિરાગ. લાયા હય, જીસપર તમામ આ.લમકા નુર છાયા હય અરે બેટા ઇસકો તો કોઇ અન્ધાભી ન લેગા. એક પયસાભી ન દેગા.

અ.લાઉદીન—કયું ન દેગા પયસા નહી તો થો.ડે ચને તો દેગા.

માદર—હાં સચ હય કિસી ચને વાલેકો દું. ઓર ઉસસે ચને લું, સંચ હય ખોટા પયસા અન્ધા બેટા કભી ન કભી કામ આજાતા હય. મગર ઇસકો જ.રા સાફ કરકે લે જોઉં તો જ.યાદા ચને પાઉં. (માદરકા ચિરા.ગ ઘીસના જીનકા નમુદાર હોના માદરકા બેહોશ હો જાના.)

જીન—અય સાહિ.બે જિરા.ગ તેરી કયા હય મુરાદ અગર મંય સુન પાઉં તો અભી બરલાઉં.

અબીયાત

અ.લાઉદીન—કયા વહી જીન હય જો આયાથા તુ પહેલે ગ.ારમેં, ઘીસ ગયા હય છીલ્લા શાયદ ફિર કહીં દીવારમેં.

જીન— વોહ મવક્કલ ઔરહય ઈસ છિલ્લએ મહજુરકા,
મંયહું તાએ,અદાર હરદમ ઈસચતરકે નુરકા.
અ,લાઉદ્દીન—કયા ઈસ દીયેકી તાબેદારી કરતા હય મુદામ.
જીન— હાં ય્હે જીસકે પાસ હો ઉસકા હું મંય દીલસે ગુલામ,
અ,લાઉદ્દીન—ખ,યર જાફિર,હાલ ખાનેકે લીએ કુછ લા ત,આમ.
જીન— હાં બહોત અચ્છા અભી લાતાહુ અય સા,હબ સલામ
હાં ઈસીકે વાસ્તે આયાથા અફરીકી યહાં,
ઔર કયા કયા મક કરકે લે ગયા મુઝકો વહાં,
પર મુક,દરમેં જો લીખ્ખા હય વોહ મિથતા હય કહાં.
ય્હે દીયા તો થા મેરી તકદીરકા હિસ્સા નેહાં.
યું દિલાતા હય ,ખુદા બન્દેકો અપને ,ગયબસે,
અબ હિફાજ,તસે રખું ઈસકો હુનર ઓર અ,યબસે.
(જીનકા ખાના લાના અ,લાઉદ્દીનકા માદરકો ઉઠાના.)
અ,લાઉદ્દીન—અમ્માજાન હોશીયાર હો દસ્તરખ,વાન પર ખાનેકો
તૈયર હો.
માદર—અય બેટા વોહ જીન મુવા યા નહી.
અ,લાઉદ્દીન—નહીં નહીં અમ્માં તુમ કુછ ખૌ,ફ ન કરો, ઉસસે
બિલકુલ ન ડરો, વોહ તો યહાંસે ચલા ગયા.
માદર—હંય કયા કહા વોહ ચલા ગયા.
અ,લાઉદ્દીન—અજી ઉ઼ ોભી વોહ તો યહાંસે કાફુરહુવા તુમ્હારી
ન,જરોંસે કોશોં દૂર હુવા.
માદર—નહીં નહીં ય્હે મુવા ખડ,ા હય.
અ,લાઉદ્દીન—અરે કહાં હય, યહાં તો કોઇભી નહીં, ય્હે તો
કિસરાક હય.
માદર—અરે તુમરે કાલી બન્દર ! બેટા ય્હે ખાના કહાંસે આયા ?
અ,લાઉદ્દીન—અમ્મા ય્હે ખાના વહી જીન લાયા ચલીયે ઈસકો
નોશ ફરમાઇએ.
(કીસરાકકા સબકે હાથસે છીન કરકે ખાના.)
માદર—અરે મુવા દેવ કિતના ખાતા હય. ઈસકા પેટ ફુટ જાયગા
ઢંઢોરચી—(અંદરસે) ખ,લ્ક, ખુ,દાકી મુલ્ક પાદશાહકા હુ,કમ
શહ,જાદી સાહબકા ઈજહાર હોતા હય, કે આજસે

કોઈ નાદાન યા હોશીયાર, નેકકાર યા બદકિરદાર, ગ઼રીબ યા માલદાર, ન જ઼ીનહાર, ન જીનહાર, કિસી કુચઓબાજ઼ારમેં ન આય, અગર આયગાતો સરકારકા ગુનેહગારકા સજ઼ાવારકા સજ઼ાવાર હોગા.

અ.લાઉદ્દીન—હંય યહે શોરો ગ઼ુલ કાહેકા હય,

માદર—બેટા આજ શાહજ઼ાદી હ.મ્મામેં નહાનેકો જાતી હય, ઈસલીએ શહરમેં મુનાદી ફિરવાદી હય, કે જબ તક વોહ મહેલમેં ન આય, તબ તક કોઈ મર્દ ઉસતરફ ન જાય.

અ.લાઉદ્દીન—અમ્માં જરા મંય જાઉં વોહ તમાશા દેખ આઉં.

માદર—હંય હંય બેટા તુ કહાં જાના ચાહતા હય. કયા ખુ.દકો ઔર નઈ આફ઼તમેં ફંસાના ચાહતા હય.

અ.લાઉદ્દીન—નહીં નહીં અમ્માં મંય દુરસે છિપકર દેખુંગા. વહાં ન જાઉંગા ચલ કિસરાકચલ. (અ.લાઉદ્દીન જો.ર કરકે કીસરાકકો લેજાતા હય.)

માદર—અરે બેટા ઠહેરજા (માદરકા અ.લાઉદ્દીનકે પીછે જાના.)

બાબ દુસરા—પરદા ચૌથા.

હમ્મામ.

(બદરૂલ બદર મએ. સહેલીયોંકે હમ્મામમેં નહાનેકો આના. વજ઼ીરજાદે કલીમકા છીપકર આના. ગત બજના. અ.લાઉદ્દીનો કિસરાકકા આના. કલીમ ઔર અ.લાઉદ્દીમેં તકરારકા હોના. સહેલીયોંકા ગડ.બડ. સુનકર બાહીર આના. અ.લાઉદ્દીનકા ચરાગ.ઘિસના દેવકા નમુંદ હોના. કલીમકો ઉઠા લે જાના. અ.લાઉદ્દીનનો બદરૂલબદરકા આપસમેં એક દુસરેકો દેખના.)

ટેબલા.

બાબ દુસરા—પરદા પાંચવાં

મકાને અ.લાઉદ્દીન.

(અ.લાઉદ્દીનકા દરદે ઉલફતકી શિકાયત કરના.)

ગાના.

અ.લાઉદ્દીન—ક્યું તડ.પતા હય ફિરાકે. યારમેં, જાયેગી દ્રસ આવાઝ.રમેં.

હમ ગ.રીબોંકી ભલા કીસ તૌરસે. હો રસાઇ શાહકે દરબારમેં.

ઉસ્સે એકદમ ઇસસે ઘુટઘુટકે મરે, ફર્ક હે હાર ઔર દીદારમેં.

હાથ કયા આએ ગુલે શાખે. મુરાદ, પર જલે બુલબુલકે જીસ ગુલઝા.રમેં.

અબીયાત.

પીયા હય બાદએ અલફ્ત શરાબકે બદલે,
પઢા ફસાનએ ઉલફ્ત કિતાબકે બદલે.
સંભાલા હોશતો મરને લગે .હસીનોં પર,
હમેં તો મૌતહી આઇ શબાબકે બદલે,
હય યહે વોહ દર્દકે જીસ દર્દકા ચારાહી નહીં,
વાં પડી આંખ જહાં અપના ગુ.ઝારાહી નહીં. (માદરકા આના.

માદર—બેટા યહે રંજ સરપે ઉડાનેસે ફાયદા.
અલાઉદ્દીન—અમ્માં યહે બાતેં મુઝકો સુનાનેસે ફાયદા;
માદર—આફ્તમેં અપની જાન ફંસાનેસે ફાયદા,
અ.લાઉદ્દીન-.કિસમતકો હરજગે હય સડ.ાનેસે ફાયદા.
માદર— મુફ્લીસકો અયસી બાત બનાનેસે ફાયદા.
અ.લાઉદ્દીન-દરબારમેં હય શાહકે જાનેસે ફાયદા
માદર— અંધેકો આફતાબ દિખાનેસે ફાયદા,
અ.લાઉદ્દીન-જલતે હુવેકો ઔર જલાનેસે ફાયદા.
માદર— અચ્છા યહે તેરે કામપે જીકો લડાઉંગી,
પર નજ.ર શાહકે વાસ્તે કયા લેકે જાઉંગી.

અ.લાઉદ્દીન–ઉસ રો.જ જો મંગાયાથા મંયને વોહ જિનકે હાથ,
લે જાઉં ન.જ઼ શાહકે લીયે વહી જવાહિરાત.
માદર—અફ઼સોસ તુઝકો જી.દકા હય આ.જાર કયા કરૂં,
જાતીહું શાહકે પાસ મંય લાચાર કયા કરૂં.
(જાના માદરકા)

ગાના.

અ.લાઉદ્દીન–લાઇ નસીમ બહાર બહાર મેરે પ્યારે લાઇ
નસીમ બહાર,
શાદી આબાદી શહ.જાદી કરકે ખુ.શી કરૂં બેશુમાર
ઘોડાભી લુંગા મંય ગાડ.ીભી લુંગા લુંગા મકાં જ.રનિગાર
ગુલશનમેં સયરો તમાશા મંય દેખું, ખેલુંગા
બનમેં શિકાર

(દોલડ.કોંકા આના આપસમેં અ.લાઉદ્દીનકે હમરાહ
ટકકર ખાના.]

લડ.કા ૧—અબે દેખતા નહીં મેરી આંખ પુટ ગઇ.
લડ.કા ૨—અબે સુનતા નહીં મેરી નાક દુટ ગઇ.
અ.લાઉદ્દીન—કોન ચાઉં ચાઉં ચીન.
દોનોં—કોન અ.લાઉદ્દીન.
લડ.કા ૧—અરે યાર અબતો તુમ નજ.ર નહીં આતે, ઉધર ખેલને
નહીં આતે.
અ.લાઉદ્દીન—અરે યાર અબતો ખેલને કુદનેકે દિન ગય અબ તો
હમારા કુછ ઔરહી ઠાઠ હય.
લડ.કા ૨—ઠાઠ તો અયસા નજ.ર આતા હય, કે તુમ માલદાર
હો ગય હો.
અ.લાઉદ્દીન—માલદારભી અયસે કુછ.
લડ.કા ૧—તો યારોંકો કયા દોગે.
લડ.કા ૨—તો યારોંકો કયા દોગે.
અ.લાઉદ્દીન—જો તુમ માંગો સો દુંગા.
લડ.કા ૧—ભાઇ તો હમકો ખેલને કો કોડી.યાં ચાહિયે.
લડ.કા ૨—ભાઇ તો હમકો ખાનેકો રેવડી.યાં ચાહિયે.

અલાઉદ્દીન—અરે યાર કોડીયાં રેવડીયાં ક્યા કરોગે મંય તુમકો ઈતના દુંગા કે માલદાર હો જાવગે.

લડકા ૧—જબ તો હમ તવંગર હો જાઍંગે.

ગાના.

દોનો— બનકે તવંગર મિસલે સીકંદર માલદાર કહેલાતે હંય,
ખેલ કુદમેં કિસમત વાલે દૌલત હશમત પાતે હંય.
મોતી કે દરિયામેં ગોકે લાખોં ગોતે ખાતે હંય,
કિસમત કુટી હોતો કંકર પથ્થર લેકર આતે હંય.
હમ ઘરમેં બયઠે હીરે મોતી પાતે હંય,
હમ ઝઘડા કરકે હલવા રોટી ખાતે હંય;
હમ ચોરી કરકે પઓ છક્કે ઉડવાતે હંય,
હમ તાડી પીકે રૂસ્તમસે લડ જાતે હંય,
થપ્પડ દેતે હંય, લપ્પડ દેતે હંય;
હાર જીત કે લાતે હંય, હમ માર પીટકે ખાતે હંય,
અલાઉદ્દીન મીર, અલાઉદ્દીન મીર;
ઉડાઓ ચમન પીર, ઉડાઓ ચમન પીર.

બાબ દુસરા. પરદા છઠ્ઠા.

જંગલ.

(ઈબ્નેજારકા ફાલ દેખકર ખુશ હોના.)

ઈબ્નેજાર—હાંમિલા મિલા ઉસ બેઈમાનકા નશાન મિલા. ક્યા અબ કમજાત કમીના ગરીબ બદનસીબ દરજીકા લડકા ચિરાગ અપને કબ્જેમેં લાયા જો છહ્યા મંયને ઉસકી જાન બચાનેકે લીએ દીયાથા. ઉસીને મુઝે યહે ખરાબી દિખાયા. મગર ક્યા વોહ ચરાગમંય ઉસકે પાસ રહેને દુંગા નહીં કભી નહીં ચાહે જાન જાય ઈમાન જાય આન જાય શાન જાય પર ઉસ શયતાનકે પાસ ચરાગ ન રહેને દુંગા. પર અબ તદબીર ક્યા કરૂં (સોંચકે) હાં ઠીક.

ગાના.

જાકર ઘરપર મંય વાકે ધુમ કરૂં,
મોહેકો જાના ઇસઆન હય વહાં પરજાના.હયરાન હય મેરી જાન.
અભી જાઉં અભી જાઉં ફંસાઉં ફંદેમેં લાઉં.
ચંડાલ હય વોહ મુજી.કો પામાલ કરૂં મંયજા.
બેઇમાનકે મકાનપેં જાકે લુંગા જાન,
દુશમન બનકે વાંસે ફન કરૂંજા. (જાના.)

બાબ દુસરા. પરદા સાતવાં.

દરબારે શાહે ચીન.

ચોબદાર—હોશીયાર હોશીયાર અય અહલે દરબાર આંખે ઉઠાએ રહો સરકો ઝુકાએ રહો. પરદા જમાએ રહો, શાહ કજકુલાહ આ.લમ પનાહ મુલ્કે બારગાહ સુલતાને ચીન શાહનશાહે રૂએ .જમીન, તશરીફ લાતે હંય. તખ.તે ફીરો.જ બખ.તપર જુલુસ ફરમાતે હંય. (શાહે ચીન મ.એ વજી.રકે દા.ખીલ હોના. ઔર તખ.તપર જુલુસ ફરમાના.)

ગાના.

દરબારી—દાયમ. હુકુમ તેરા નદીમ, માહો મહેર કરે દરબાની.
દિન રયન હરદમ. તુમપર, ફ.જલો કરમ રાખે કરીમ.
પામાલ પામાલ દુશમન હો, બને ગુલશન શહેરે ચીન,
અમીર ગ.રીબકો, શાદમાની મહેરબાનીસે.
દેવે તુ દેવે તુ જ.રોસીમ નિસાર બન્દા પરવર કે કમ તર,
હમ કમ તરકે સરવર તુમ હર પર સરકે હર સરપર અફસર.
સહેલીયાં.—ગુલજા.ર હય હરદમ ગુલશન તેરા,
દરબાર હય ગુલકા મખ.જ.ન તેરા,
મિસમાર હય દુશમન બદજ.ન તેરા;
હરકાર હય બહેતર બન બન તેરા.
કિરતારકા તુમપર સાયા,
વજી.ર—શહા શાદમાની.

સબ—મુબારક સલામત.

કરીમ—જુનકી જવાની.

દરબારી ૧—ખુશીકી નશાની.

સબ—મુબારક સલામત.

દરબારી ૨—રહે જાવેદાની,

સબ—મુબારક સલામત

દરબારી ૩—કહો એક જબાની.

સબ—મુબારક સલામત, મુબારક સલામત, મુબારક સલામત.

શાહેચીન—અય હમ નશીનાને દરબાર.

સબ—કયા ફરમાન હય સરકાર.

શાહેચીન—આજકા મુબારક રોજ, શાહજાદી બદરૂલ બદરકી સાલ ગિરહકા નોરોજ હય. ઈસલીએ મહેફિલમેં રાગોરંગ બરપાહો જશ્ને જમશેદી મોહેયાહો ઔર કોઈ ખુશીકા ગાના ગાવ દિલચસ્પ તરાના સુનાવ.

ગાના.

દરબારી—

દીમ ઓદ તનન તનનનન દેરેના, દીમ ઓદ તનન તનધે ધીન્ના;
ધાકિડ તક ધુમ કિડ તક કડાન, નકતીડ કીડીનક તકધુમ કિડીનક ક
તકઝડાન તકધા, ધાધા નક તીક કીડીનક તક ધુ કીડીનક તક
કડાન તકધા.

દેરેના દેરેના દીમ તાદીમ દીમ તાનુમ,
તાદીમ ઓ ધીત્તી ધીત્તી તીલ્લાના તનધે ધિન્ના,
ધા કિડીતક ધુમ કીડીદક કડાન;
નક તીદ કીડીનક તકધુમ કીડીનક તક કડાન તક ધા.

બબીયાત.

શાહેચીન—સુનો એહલે દરબાર મેરા કલામ,
જવાબ ઈસકા દો મુઝકો મિલકર તમામ,
કે બદલ બદરકી જવાની હુઈ,
બ ફઝલે ખુદા અબ સિયાની હુઈ.
યહી સોચ હય મુઝકો અબ દિનોરાત,
કહો ઈસકી શાદી કરેં કિસકે સાથ.

કલીમ—હે કયા જાને મુઝસે સુનો અય હુ.જુર,
        નહીં મુઝસે બહેતર કોઈ જા .જરૂર.
શાહ—તુમ્હારી હય કયા રાય રોશન .જમીર,
        હુવે કયું હો .ખામોશ દાના વજી.ર,
વજી.ર—હું એક .અ.ર્જકા શાહસે ઉમ્મીદવાર,
        મંય .ખામોશહું ઇસલીએ શહરયાર,
શાહ—વોહ કયા બાત હય હાં કહો .ગૌરસે,
        ઇજા.જત હય તુમકો હરેક તોરસે.
વજી.ર—યહી બેટેકી અપને શાદીકી બાત,
        વોહ મંયને કહીથી .આલી સિફ્રાત,
        વોહ શાયદ નહીં યાદ જીજાહકો.
        દિલાતાહું મંય યાદ ફિર શાહકો.
શાહ—મુઝે યાદ હય બાત ભુલી નહીં,
        મગર શાહ.જાદીકી મરજી. નહીં.
કલીમ—અરે ઉસકી મરજી. નહીં તો કયા હુવા પરમેરી મરજી.
        હયના ફિર વોહ કયા કરેંગે. આપ હમ ઔર આપ
        ચુપચાપ શાદી કરલેં કયું બાવાજાન મંયને કયસા
        .અક.લ મન્દીસે જવાબ દીયા.
વજી.ર—અરે મુવા તુ બેવ.કુફ .ખુદભી .જલીલ હુવા ઔર મુઝે
        દરબારમેં રૂસવા કીયા.
કલીમ—કયું બાવા જાન કુછ વાંધા હોગયા.
વજી.ર—અરે ઓ નાદાન તુતો કોઇ બડા ઉલ્લુ હય.
કલીમ—દેખો અબ્બાજાન અયસી બેઅદબી નહોગી.
વજી.ર—કયું ઇસમેં બેઅદબી કાહેકી.
કલીમ—બેઅદબી નહીં તો ફિર કયા, અભી આપને કયા કહા.
        કે તુ બડા ઉલ્લુ હય તો બડા ઉલ્લુ મંય કહાં બડે.
        ઉલ્લુ તો આપ હંય મંયતો છોટા ઉલ્લુહું.
દરબારી ૧—અરે મુરબ્બી સા.હબ.
કલીમ—અબે તમીજ.સે બાત કર મુરબ્બી કિસકો કહેતા હય,
        હમ તો મુરબ્બા હંય.
શાહ—કયું અય વજી.રે દાના તુમ્હારા ફ્રરજ.ન્દ ફરજાના આ-

કિ.લો મરદાના હોશિયાર તરારબી હય, ઔર ઇસીસે મેરી દુખ.તર નુરે નજ.રકી શાદી .ખાના આબાદીકા આપકો ઇન્તેજા.ર હય (ચોબદારકા આના.)

ચોબદાર—.ખુદાવન્દકા ઇક.બાલ દોચન્દ બિલન્દ હો એક બુઢી.યા દરબારમેં આના ચાહતી હય.

શાહ—.હાજી.ર કરો (માદરો કિસરાક સાથ ખ.વાંચે કે દાખિ.લ હોના.) કયું રે .જઇ.ફ ઔ.રત તેરી કયા મરજી. હય.

માદર—અય શાહેર યાર અગર જાનકી અમાન પાઉં તો એક બાત જબાન પર લાઉં.

શાહ—હાં બોલ તુ કયા કહેના ચાહતી હય.

માદર—અય શાહ ફુલક બારગાહ મેરે બેટેને યે જવાહિરાત હુ .જુરકો નજ.રાના ભેજા હય, ઔર યેહે અ.રજી.કી હય કે બદફ.લ બદર શાહજા.દીકે સાથ ઇસ ગુ.લામકી શાદી મન્જુ.ર હો તો યેહે એહ.સાને સર ફરાજી. હો.

શાહ—અચ્છા તેરા બેટા કૌન હય કહાં રહેતા હય ઉસકા નામ કયા હય.

માદર—અય શાહે .આલી મુકા.મ વોહ આપકા .ગુલામ ઇસી શાહ રકા રહેને વાલા હય. નામ ઉસકા અ.લાઉદ્દીન હય.

શાહ—અય વજી.રો અમીર ઇસ બુઢી.યાને જો કુછ કહા વોહ તુમને સુના.

સબ—જીહાં ગ.રીબ પરવર સુના.

શાહ—ફિર અબ ઇસકો કયા જવાબ દેના ચાહિયે.

વજી.ર—અય શાહેર યાર વાલા તબાર યેહે મિસકીન બુઢી.યા નહીં માઅ.લૂમ કૌન હય ઔર કહાંસે આઇ હય.

શાહ—ભલા યેહે જવાહિરાત જો યેહે નજ.રાના લાઇ હય. અયસા તુમને કભી દેખા હય.

વજી.ર—નહીં .ખુદાવંદ કભી નહીં.

શાહ—ફિર જો ચીજ.કે વજી.રોંકે પાસ ન હો વોહ જીસકે પાસ હો વોહ મિસ્કીન કયું કર કહેલાએ.

વજી.ર—જયસી .હુ.જુરકી મરજી. આપકો ઇખ.તેયાર હય.

શાહ—કોઇ .હાજી.ર હય. (એક સહેલીકા આગે બઢ.ના). જાવ

શાહજાદી બદરૂલ બદર કો સુનવાકે લે આવ. (જાના સહેલીકા.

ગાના.

સહેલીયાં—તોરે સરપર નિસાર ચાંદ તારા,

તું નાદિર તારા શાનકા, હાકિમ માહો માહીકા.

ખાતિર ખ્વાહીકા તુ હય રોશન પ્યારા તારા.

તુ નાદિર તારા ગરદું તારા નયનો તારા ગૌહર અખ્તર.

લા મકાનકા ન્યારા તારા કિરતારકા સરદારકા તારા.

વઝીર—હુઝુર ઈસકામમેં ઈતની જલ્દી ન ચાહિયે ખયર આપકો અગર ઉસસે શાદી કરનેકી મરજી હય. તો ઉસસે એક શર્ત કરની ચાહિયે.

શાહ—વોહ ક્યા શર્ત હય.

વઝીર—વોહ શર્ત યેહે હય કે અયસે જવાહિરાત હજાર દાને ઓર લાય ઓર વોહ શાહજાદીકો પસંદ આએ તો ઉસસે શાદી મન્ઝુર કીજીયે વર્ન ઈસ બેઅદબીકી સજા દીજીયે.

શાહ—યેહે મુઝે મન્ઝુર હય, કયું અય માદરે અલાઉદ્દીન તુને યેહે બાત સુની.

માદર—જીહાં ખુદાવન્દ સુની.

ગાના.

શાહે વાલા મેરા વોહ હય બાલા કુલાગુલ લાલા.

અલાઉદ્દીન પ્યારા વોહ મેરે અંધેરે ઘરકા હય ઉજાલા.

શાહ મરજી હો તોરી જો શાદીકી તેયારી સારી,

દીલદારી ગુલકારી જાંનિસારી હોવે આલા.

અલાઉદ્દીન પ્યારા વોહ મેરે અંધેરે ઘરકા હય ઉજાલા.

શાહ—અચ્છા જલ્દ જા તેરે બેટેકો ખબર કરકે વોહ યેહે શર્ત બજાલાય.

માદર—બહોત ખુબ સરકાર (કિસરાકો માદરકા જાના બદરૂલ બદરકા દાખિલ હોના.)

બદરૂલ બદર—બાવાજાન મુજરા અર્જ હય.

શાહ—જીન્દા બાશ અય મેરી નુરે નજ઼ર લખ઼તે જીગર દરિયાએ શાહીકે અનમોલ ગૌહર એક તેરા ખ઼રીદાર જોહરી આયા હય, અગર તુઝે મરગ઼ુબ હો તો ઉસ્સે મન્સુ઼ખ હો. (બદરૂલ બદરકા શરમાના. અલાઉદ્દીન મએ કિસરાકો માદરકે નજ઼રના લીએ દાખ઼િલ હોના.)

અલાઉદ્દીન—ખ઼ુદા તઆ઼લા હુ઼જુરકા જાહો ઇક઼બાલ તાક઼યામત તક સલામત રખ્ખે જોઇસ કમ તરીનકો સરફ઼રાજ઼ ફ઼રમાયા.

શાહ—મગર તુ અપની શર્તે બજાલાયા.

અ઼લાઉદ્દીન—આપકે દામને કરમકા સાયા જબ ઇસ બન્દે પર આયા. તબ જીસ શર્ત પર હુ઼જુરકી મરજી઼ પાયા. ફોરન હજા઼રહાના લેકર ખિ઼દમતમેં આયા.

શાહ—ક્યું અય વજી઼ર બલન્દ પાયા તુમ્હારે દિલમેં ખ઼યાલ ક્યા આયા.

વજી઼ર—જો હુ઼જુરને ફ઼રમાયા વોહ ઇન્હે બજાલાયા. અબ આપકો લાજ઼િમ હય અપને કૌ઼લકા સરમાયા.

શાહ—ક્યું અય બેટી નેક કિરદાર તુઝે યેહ શૌહર પસન્દ આયા.

બદરૂલબદર—ક્યું નહીં અય વાલિદે મહેરબાન જીસ ગુલએ઼ાજ઼રકો મંય ખ઼વાબમેં દેખકર બેક઼રાર હુઈથી વોહ યહી મેરા દિલદાદા હય.

શાહ—વાહ ક્યા શાને પરવર દિગાર હય, ઉસકા શુક્ર હજા઼ર દર હજા઼ર હય. કે તાલિબો મતલુબકા મક઼સદ બર આર હય. ઇસ વાસ્તે મેરે દિલકો ખ઼ુશી બે શુમાર હય અબ દોનોં ઇસ્કી શાદી કરદેના દરકાર હય. (દોનોંકા હાથ મિલાના.) યાક઼ાજી઼ઉલહાજાત યામુજીબુદ્દઅ઼વાત યેહ દોનો નેક સિફ઼ાત દિન રાત તા ક઼યામત સલામત રહેં ઔર બાગે અ઼ાલમમેં ઇનકા નખ઼લે મુરાદ ફ઼લતા ફુલતા રહે ઇન્કે ખ઼ાનએ ઉમ્મીદકા ચિરાગ઼ જલતા રહે આમીન યારબ્બુલ આ઼લમીન.

સબ—આમીન આમીન આમીન.

શાહ—આવ અય અહેલે દરબાર અબ સબ મિલકર
રક ખીદગાવ.

ગાના.

સબ– અહાહાહા પ્યારા દિન હય ન્યારા શહજા.દીકા
બુલબુલે ગુલશન ગુ.લ સબ કરતે હંય મુબારક બાદીકા.
બની બના કા.યમ બને રહે કા.યમ ગાવો તનનન તનનન તુમ;
બાદે બહારી આઈ પીયારી સનનનનનનન રૂમ ઝુમ.
તનમન ધન સબ ઇનપર વારે મિલકર ઈસદમ હમ સારે,
હરદમ હમદમ .ખુશહોં સારે બની બને દોનો હોં પ્યારે
નીસદિન રહે પલછિન રહે ગિનગિન રહે.
આજ અ.લાઉદ્દીનકા બખ્.તે કામિલા હય.
શાહ.જાદી ચીનકા હાથ ઇસે મિલા હય,
દોનો હમ નશીન .ખુશીકા ગુલ ખિલા હય.
શાદ હુય મકીન મકાનકો જીલા.

બાબ દુસરા .ખતમ.

બાબ તીસરા પરદા પહેલા.

મકાને અ.લાઉદ્દીન.

(અ.લાઉદ્દીનો બદરૂલબદર કાબચઢે દિખાઇ દેના સહેલીયોંકા ગાના.)

ગાના.

સહેલીયાં—સબ સખીયાં ગુન ભરીયાં સોહનીયાં ગાઓંરી,
રાજદુલારીપર બલહારી હરદમ સારી જાઓ.રી—સબ.
દિલબરીયાં રંગભરીયાં જુંપરીયાં ગુજરીયાં,
નિસદીન પ્યારી અશરત બારી દુશમન .ખારી પાઓંરી-સબ.
દિન રતીયાં રંગરલીયાં સબ ગુડ.ીયાં હય ખેલીયાં,
બદ્ર પીયારી જાન હમારી હમ સબ વારી જાઓંરી—સબ.

બદરૂલ બદર—કયુંજી .હજ.રત સલામત અગર ઈજાજ.ત હોતો
એક પતેકી બાત પુછું ઉસકા જવાબ દીજીયે.

અલાઉદ્દીન—હાંહાં ફરમાઇએ વોહ કૌનસી પતેકી બાત હય. જ઼રા મુઝેભી સુનાઇએ.

બદરૂલબદર—ભલા કયુંજી ઇસતરહ કિસીકે ખ઼્વાબમેં આના ઔર પરદેકી આડમે મુંહ દિખાના પરાયા દિલ ચુરાના ફિર બરસોંતક મુંહ છિપાના, જલાના સતાના, ફંસાના કુઢાના, રૂલાના ઉડાના, આપકો કિસને સિખાયા, કહાંસે યેહ હતકંડા હાથ આયા.

અલાઉદ્દીન—વલ્લાહ આપકી બાતતો લાજવાબ હય. પહેલી ઇન્તેખ઼્વાબ હય. ખ઼ુદા જાને આપને કયા ફરમાયા. યેહ ખ઼્વાબકા ખ઼યાલ મેરે ખ઼યાલમેં ન આયા.

બદરૂલબદર—આપ અયસેહી ભોલે ભાલે ભુલભુલૈયાં ખેલને વાલે જબ આપ કિસી બાતકો નહીં પયચાનતે કહીંકો આના જાના નહીં જાનતે તો હુમ્મામકે પાસ કૌન આયાથા કિસને ગરમી દિખાયાથા. યા વોહભી મુકર જાવ મંય નહીંથા કિસી પરીજ઼ાદકા સાયાથા.

અલાઉદ્દીન—જીહાં વોહ ખ઼તા મુઝસે હુઈથી, મગર મંય ફ઼ક઼ત વહાં આપકે દિદારકે ઇન્તેજ઼ારમેં આયાથા.

બદરૂલબદર—કયા ખ઼ુબ ચોર સાહબ આપકો ઔરતોંકા દિદાર દેખના કયસે ભાયા કયા તુમ્હેં કિસીકા ખૌફ઼ ન આયા જો અયસે ઢીટ ચાલાક બેબાક હોકે દિલબરાના બેહિજાબાના ચલે આય ઉસવક઼્ત મૌક઼ા નથા મગર અબ ફરમાઇએ. કે આપકો કયા સજા કરની ચાહિયે.

અલાઉદ્દીન—અય હય સચ કહિયે યેહ આપકો ધમકાના ડરાના ગુજ઼રી હુઇ બાતોંકો યાદ દિલાના ખ઼ુબ યાદ હય.

અબીયાત.

અબ કહેતેહો કે તુમ મેરી મહફિલમેં આય કયું,
આનાથા કૌન કોઇ કિસીકો બુલાએ કયું.
અય જાને જહાં હું મંય તલબગાર તુમ્હારા.
દેકરકે દિલો જાં હું ખ઼રીદાર તુમ્હારા.

ઉસ રોજ઼કા બદલા જો તુમ્હેં દેનાહો મન્જુ઼ર,
જો ચાહો સજા઼ દો હું ગુનેહગાર તુ મ્હારા,

અગર તીર લગાના મન્જુ઼ર હોતો તિરછી નજ઼રસે ઉધર દેખીયે ઔર અગર તલવાર આ જ઼માના ચાહતે હો તો અબરૂઓ ખ઼મદારકા ઇશારા કીજીએ ઔર મુશ્કેં બંધવાના હો, તો જુલ્ફ પર પચચ દિખલાઇયે, ઔર અગર કૈદ કરના ચાહતે હો, તો અપને દિલમેં જગેહ દીજીયે.

સહેલી ૨---અજી વાહ સાહબ આપતો બડે હાજ઼ીર જવાબ હંય શહજા઼દીકો ખ઼ુદા જાને ક્યા જાદુ કરકે દીવાના બના લીયા પથ્થરકો પાની બના લીયા. ઔર ઉસપરસે યેહ તેજ઼ જ઼બાની દિખાતે હો.

અ઼લાઉદ્દીન---ઓહો યેહ આપકી છોટી ખા઼નમ તો બડી હોશીયાર નજ઼ર આતી હય. ગોયા તૈયાર તોતેકી તરહ઼ જ઼બાન ચલાતી હય.

સહેલી ૩---વાહ઼ સરકાર મંય છોટી કયસી હું. આપકી બીબી સાહ઼બસે તો દસ પાંચ બરસ બડી હું. ઔર જો યેહ મેરા કદ છોટા હય, ઉસકા સબબ યેહ હય કે મંય બચપનેમેં ચુહેકા અચાર બહોત ખાયા કરતીથી ઉસકી ગરમીસે બઢ઼ને ન પાઇ.

અ઼લાઉદ્દીન---ઓહો ઓહો બસ બસ અરે જો તુ ઇતની બાતેં બનાયગી, તો તુઝે સબ લોગોંકી નજર લગ જાયગી.

સહેલી ૩---અજી જાવબી મુઝે ક્યા નજ઼ર લગ જાયગી, મંય તો નજ઼ર કે બાપકોભી ખા જાઉંગી.

બદરૂલબદર---ક્યું નકટી અપની જ઼બાનકો નહીં થામેગી મુહી ખડ઼ખડ઼ાએ જાયગી.

સહેલી ૩---ક્યું સરકાર ક્યા મંય નકટી હું દેખિએ મેરી નાકતો સલામત હય. મંય તો હ઼ુરકા બચ્ચા હું લુકા લચ્છા હું.

અ઼લાઉદ્દીન---અરી વાહરી ચીનાઇ ચુહી તેરા ક્યા કહેના.

સહેલી ૩---હ઼ુજ઼ુર બે અદબી મઆ઼ફ મુઝે ચિનાઇ ચુહી બતાતે હંય તો ફિર શાહજા઼દી સાહ઼બકો ક્યા ફરમાતે હંય

ઔર અગર ઉનકોભી ચીનાઈ ચુહી કહો તો ચુહીકે સાથ શાદી કરને વાલા કૌન હોતા હય.

અ.લાઉદ્દીન—કૌન હોતા હય.

સહેલી ૩—કયું જી કૌન હોતા હય ?

સબ—ચુહા.

સહેલી ૩—હાં હાં ચુહા.

બદરૂલબદર—કયું ચુડેલ મુંહમેં થમાતી હય, નાહક્ સર ધુનાએ જાતી હય.

અ.લાઉદ્દીન—હાંહાંજી ઈસકો કહેને દો ઇસકી બાતેં તો મુઝે પ્યારી માઅ.લૂમ હોતી હય.

સહેલી ૩—ઈલાહી અયસે મહેરબાનોંકી શાન બઢ.તી રહે. ઔર દૌલતકી બેલ ચઢ.તી રહે.

અ.લાઉદ્દીન—અય જાને મન અગર તુમ્હારા ઈશારા પાઉં તો દોચાર રોજ. જંગલો કોહસારમેં શિકાર કરને જાઉં વહાંકી હવા ખાઉં દિલ બહેલાઉં.

બદરૂલબદર—અજી વાહ આપકો યે કયસી ધૂન સમાઈ જંગલકી હવા કયું પસંદ આઇ આપ જંગલમેં અયરો શીકાર કરેં ઔર હમ હયાં જુદાઇ કે સદમેં ઉઠાએં.

અ.લાઉદ્દીન—અજી .ખુદા .ખુદા કરો જુદાઇકા નામનલો. મુઝે તુમારી જુદાઈ કબ ગવારા હય, મગર મરદોંકો દિનરાત ઘરમેં બયઠ રહેના જે.બા નહીં કાહિલી અ.ક.લ મન્દોંકા શેવા નહીં.

શઅે.ર.

સમઝો ન તુમકે તુમહો કહીં ઔર કહીં હું મંય.
મંયહું તુમ્હારા સાયા જહાં તુમ વહીં હું મંય.

ગાના.

તોસી જાદુ સદાને ગ.મહરલીનો જીયાસે, મોરારે
ચિત ચાહે ઉલજાવ સિધારોરે રૂખ.સત હય પીયારે
પર જલ્દી ઘર આવો પીયા મોરારે, તરસેંગે નયનારે.

અણીયાત.

અ.લાઉદ્દીન—લો અબ જાતા હું દિલબર ગ઼મ ન કરના;
તુ મ્હેં મેરી ક.સમ કુછ ગ.મ ન કરના.
.ખુવાસો તુમ ખ.બરદારી સે રહેના,
હિ.ફાજ.ત ઔર હુશીઆરીસે રહેના,
હંસો બોલો .ખુશી હો પ્યારી ઇનમેં
મંય આતા હું કોઈ દો ચાર દિનમેં.

બદરૂલબદર—બહોત અચ્છા મેરે દિલદાર જાઓ,
સિધારો અય ગુલે ગુલ.જાર જાઓ.
મગર બનમેં ન મુઝકો ભૂલ જાના,
યહાં બનતે તલક જલ્દીસે આના.
ચલો દરવાજે. તક હમરાહતો આએં,
વહાં તક હમ તુમ્હેં પહોંચાતો આએં.

(અ.લાઉદ્દીનકા જાના બદરૂલબદર મએ. સહેલીઓંકે પ-હોંચાતે જાના.)

બાબ તીસરા—પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

(ઇબ્ને.જારકા આના.)

ગાના.

ઇબ્ને.જાર—દેખો કરકે ખ.યાલ, કીયા કયસા કમાલ,
વહી હું મંય રમ્માલ, આકે પહોંચા યહાં.
ફિરકે બસ્તીમેં સબ, ઢુંઢા કરકે યેહ ઢબ,
પાયા મરમરકે તબ, ઉસકે ઘરકા નિશાં.
હુવા મુઝપર ઇ.જહાર, ગયા હય વોહ મક્કાર,
કહીં બહેરે શિકાર, છોડ મહેલો મકાં.
ઇસ મૌ.કેમેં કામ, કરૂં ઉસકા તમામ,
જાકે ફયલાઉં દામ, બદ્ર પર મંય વહાં.
સોચા કરકે જો .ગૌર, સુઝા મુઝકો ય્હેતોર,

નહીં ઇસસે હય ઔર, કોઇ અચ્છા ગુમાં,
જુના લેકર ચિરા.ગ, નયા દેકરકે દા.ગ,
તોડું ઉસકા દિમા.ગ હોવે પુરા અરમાન. (જાના.)

બાબ તીસરા—પરદા તીસરા.

મકાને અ.લાઉદ્દીન.

(બદરૂલબદરકા બે.કરારીમેં ન.જર આના.)

ગાના.

સહેલીયાં- કાહે કલપાવે જલાવે પ્યારી જાન તોરી જાએં હમ સબ વારીરેં,
બેકલ હય કયું કલસે કલ કલ હય કલ પરસુ સાજનકે આવનકી આસ,
ગુલશનમેં ફુલનકે જોબનકો દેખન ચલ, મતકર તુ મનકો ઉદાસ.
ચાહતમેં રા.હત હય આફ્ત મુસીબત હય, ફુરક.તમેં હિમ્મત ન હાર,
દો દિનમેં કયું તિનકે ચુન ચુનકે સર ધુનકે, તનમનકો કરતી હય .ખાર.

સહેલી-૧-તોબા તોબા સહ.જાદીકી મુ.હબ્બતભી અનોખી મુ.હબ્બત હય. વાહરે મુ.હબ્બત ચલતે મુ.હબ્બત બયઠતે મુ.હબ્બત, મુ.હબ્બત મુ.હબ્બત. આગ લગે અયસી મુ.હબ્બતકો.

સહેલી-૨-હાં બીબી સા.હબ સચતો હય, મંય જબતક મકતબમેં પ.ઢને જાતીથી. તો મેરે ઉસ્તાદને યેહ શ.અેર સિખાયાથા.

શ.અેર

અય મુર્ગે સ.હર ઈ.શ્.ક .જ પરવાના બયામો.જ
કાન સોખ્.તરા જાં શુદો આવા.જ

સહેલી-૩-લો ય્હે તો ફારસીમેં દમ ભરતી હય, ઔર બન્દી તો હ.જાર બોલીમેં .કદમ ધરતી હય.

સહેલી-૧-જબતો આપકી .જબાની .ખુશબયાની બયાન કીજીયે.

ગાના.

સહેલી ૩-હાં બીબી જાન સુનીએ જ.રી ધુન ય્હે મેરી ગુનકી ભરી,

સઓ બરસ ઇરાંનમ રહે આઇ હું દિલશાદ.
હય ખુવા મુ.ગલાનીકી સબ બાત મુઝે યાદ.
દાલ ન .ખુરમ ભાત ન .ખુરમ હ.લવા .ખુરમ તર.
પીસ્તઓ બાદામ .ખુદમ ના.જ કુનમ બર.
દખન મદી રાહુ ન ખાલી બોમીલ ભાકર રોજ
ભંડાર ચાલા નવરા કરૂન પુશ્કલ કેલી મોજ
એકસો બરસ ફરીનેમેં જોઇ બધી ગુજરાત,
શીરા પુરી લાડવા ખાધા વાલ વટાણા ભાત,
.ગબ અલલ ગ.ીબ મીલન .ગુબ .ગપાટા,
ફાલ મીનલ ફેલ અ.લલ ફાલ બટાટા.
હીડડાં અંચો હુડડાં વીંજો કરછજી આય ગાલ,
સેઠુ ખેધા ખીચડી સેઠાની ખીંધી માલ.

સહેલી ૪-ય્હે મુઝ બ.ડી બુ.ઢીકોતો કોઇ પુંછતાહી નહીં. સબ અપની અપની હાંકતે હંય.

સહેલી ૩-તોબા બ.ડી બુ.ઢીકો દેખો અભી દુધકે દાંતહી નહીં ટુટે

,, ૪-અરી ય્હે તુ કયા કહેતી હય, બચ્ચી મેરે આગેકી નંગી ખેલી હુઈ હય.

,, ૩-હત તેરા પેટ જલે.

,, ૪-હત તેરા બેટા મરે.

,, ૩-તેરે .ખસમકા મંય કફન ફાડું.

,, ૪-તેરે .ખસમકી મૈયત મંય નિકાલું.

દોનોં— હાય હાય હાય હાય.

સહેલી ૧—અરી તુમ કયું લડ.તી હો ન તો ઇનકે બેટે ન ઇનકે ખ.સમ ઉસપર ઇતના ઉધમ.

દોનોં— હાય હાય હાય હાય. (બદરૂલબદરકા આના.)

બદરૂલબદર-તુમ કયું લડ.તી હો તુમ્હેં લડ.નેકી પડી. હય. ઔર યહાં મેરી જાનપર બની. હય. (અન્દરસે ઇબ્નેજા.રકા. અવાજ. આના.)

અબીયાત.

ઇબ્નેજા.ર—મોલ લે વોહ માલ મેરા જો કોઈ હુશીઆર હય,
મંય હું સોદાગર પુરાના પર નયા બેપાર હય.
અય ખ.રીદારો નયા લો તુમકો દેતા હું ચિરાગ.,
ઉસ્કે બદલેમેં પુરાના તુમસે લેતા હું ચિરાગ.

લો ચલો આપ વક.તકો હાથસે નગવાંવો, જીસકો લેના હો જલ્દ લે જાવ વર્ને પચતાવગે અયસા માલ ફિર કભી ન પાવગે.

સબ— હુરરે.

અબીયાત.

બદરૂલબદર— અરે કૌન દીવાના હય ય્હે બશર,
જો દરપર મચાતા હય ય્હે શોરો શર,
અભી જાકે દેખ આવ તુમ સબકે સબ;
કે ય્હે શોર બરપા હુવા કયા સબબ.

(સહેલીયોંકા અન્દર જાકર વાપસ આના.)

ગાના.

સહેલીયાં-વાહરી વોહતો .ખારહય બૌરનવા વાહરી વોહતો ખ.ાર,
દીયના બના એકે આયો હે બેચન.
સુંદર દેકેલેત હય પુરનવા,
સુરત અંધેરી રયનસી કારી.
બાલક વનકો, ખેલ જું બાદરવા,

ગાના.

બદરૂલબદર—એરી એરી જા વાંકો લે આરી,
મનકો હય અચરજ બતીયન સુનકર.
દીવાના બૌરાના મસ્તાના સીયાના,
ગુન ધુન અખીયન વાકા મોહે દિખલા;
સુન સુન પલછિન દેરી ન લગા,
લે ચિરાગ.નિત ગલીયન ભટકત સુફતમાલ બદલા;
સુન્દર દેના જુના લેના, કૌન ય્હે હય સૌદા.

(સહેલીયોંકા જાના ઓર ઇબ્નેજા.રકો લેકર આના.)

અબીયાત.

બદરૂલબદર-કયું સૌદાગર કાલે ખાં તુમ કિસ નગરીસે આએહો,
કિસ સોદેકે હો સૌદાઇ કયા કયા સૌદા લાએ હો.

ઇબ્નેજા.૨—આના જાના કયા બતલાના, આન નગરસે આયા હું;
રૌશન હય યેહ સૌદા મેરા દિપક બેચન આયા હું.
સહેલી ૧—દિપક સબ ગુન સુંદર હંયપર કિતને કિતને દેતે હો,
,, ૨—સચ બતલાવો યેહ સૌદેકી કયા કયા કીમત લેતે હો,
ઇબ્નેજા.૨—માલ ન યા મંય દેકર જુને દીપકસે બદલાઊંગા;
ઇસ સૌદેકા હું સૌદાઈ સૌદેકી પક પાઊંગા.
બદરૂલબદર—વાહવા કયા કહેના જબ તુમસા દીપક બેચન વાલા હો
દિન ધાડે અંધેર હો સગરી દુનિયામેં ઉજીયારા હો.
ઇબ્નેજા.૨—દેખું કયા તકદીર મુઝે ઇસ સોદેમેં દિખલાતી હય,
ઠહેર ઉજાલા હોતા હય કોઈ દમમેં કયું ગભરાતી હય.
સહેલી ૧—અજબ તુમ્હારી સુરત સુરત અજબ તુમ્હારા મુખડા હય.
,, ૨—ચર્ખેબરીંસે ફર્શે જમીંપર ચાંદકા ઉતરા ટુકડા હય;
,, ૧—સાજ. નયા અન્દાજ. નયા કિસ ઠાઠકે તુમ બયપારી હો
,, ૩—મસ્ત કલંદર રીછો બન્દરવાલે યાકે મદારી હો;
,, ૪—યેહ તો કોઈ ભઠીયારા બાજારીકા ભન્ડારી હય.
,, ૩—ઇન્કી સુરત મન્દર સુરત, પર ભયસે બલહારી હય.
બદરૂલબદર—કયું તુમ નાહક ઇસ્કો આદી કરતી હો અય નાદાનો.
યેહતો હંસતી હુંય સારીં કહેનેકા બુરા નહીં માનો;
ઇબ્નેજા.૨—બાનું ઇન્કે હંસનેકા કબ રંજમેં દિલમેં લાતા હું,
ઠહેર જરા ઇસ હંસનેકા બદલામેં તુઝકો દિલાતા હું.
બદરૂલબદર—અચ્છા દિપક ઇસમેંસે એક સુન્દરસા હમકો દેદો,
જુના વોહ હબશીકે સરકે નીચે હય વોહ તુમ લેલો.
(ઇબ્નેજા.રકા નયા ફાનુસદેના.)

અશઆર.

ઇબ્નેજા.૨—વહી કિસરાક હય, યેહ બે વફા મેરા જો નોકર થા;
દીયા લેકર પડા હય કયા સમઝકર માલ બાવાકા.
ઉઠાલું પેશ્તર મંય યેહ ચિરાગ, આહિસ્તા આહિસ્તા;
હરાહો ફિર ગુલે ઇશરતકા બાગ, આહિસ્તા આહિસ્તા.
(કીસરાકકે સરકે નીચેસે ફાનુસકો. સિરકા લેના.)
ઇસી કે લીયે યુંહી થા મંય ખરાબ,
સહેરંજ ઇસકે લીએ બે હિસાબ.
હુઈ દુર અબતો તબાહી મેરી,

હય આલમમેં અબ બાદશાહી મેરી.
બસ અબ ચલદું ઘરકી તરફ શાદ શાદ,
મગર હાં મુઝે ખુબ આયા હય યાદ.
સતાયા હય મુજકો અલાઉદ્દીનને,
એવજ ઉસકા લું અબ મેરા દાવ હય.
મહેલકો ઉડા કર વહાં લે ચલું,
રહે દાગે જુદાઇ ઉસે દે ચલું.
કરૂં ફિર રહે રશ્કે પરીસે નિકાહ,
યહી કીના લેનેકી હય અબ સલાહ.

(ઇબ્નેજારકા ફાનુસ ઘિસના જીનકા નમુદાર હોના.)

જીન— કીયા યાદ મુઝકો કયું ઇસબાર હય,
કહો જલ્દ કયા તુમકો દરકાર હય.

ઇબ્નેજાર—ઉઠાઇસ જગેહસે રહે સારા મહેલ,
તુ અફ્રીકામેં ઇસકો લે કરકે ચલ.

જીન— બહોત ખુબ એક પલમેં લે જાઉંગા,
ઉસી શહેરમેં જાકે ઠહેરાઉંગા.

(જીનકા તમામ મહેલકો ઉડાના.)

બાબ તીસરા—પરદા ચોથા.

જંગલ.

(વઝીરકા ઘબરાએ હુવે દાખિલ હોના.)

ગાના.

વઝીર—ધરતી પલટ ગઇ ગર્દ, કલ જો મકાંથા પુર બહાર;
જંગલ આજ પલ મારતે બનકે, કયસી સુનસાન હો રહી સગરી
મોરી અકલીયા બિસરી, કીનએ અટરીયા સગરી,
ચોરી જીન બનકર ચપત પરકો નિકાલ;
પરવાજ હાલ મિસ્લે ખયાલ.

(કલીમકા મએ દરબારીયોંકે દાખિલ હોના.)

ગાના.

સબ— અય સાહબ રહે કયસા ગજબ સિતમ, કે હયરાં
હય સારે બહમ

વોહ મ.હેલ .ગયરતે બા.ગે ઇરમ,

વ.જીર— વોહ ગ.ાયબ કયસા હુવા એકદમ, થા કયાં ન મુબારક .કદમ,

સબ— કયા જાને અય સા.હબ હમ,

વ.જીર— યેહ કયસી અચમ્બેકી યારો હય બાત,

સબ— .ખુદા જાને કયા યેહ હુઈ વારેદાત.

વ.જીર— .અજબ સિતમકે તુમ બહમ ગ.ાફિલ હુવે એકદમ. વોહ દેખે ન તુમ જોકે ઘર હય ગુમ.

સબ— ન દેખે .ખુદાકી .કસમ. કયસા હુવા વોહ .અદમ.

(શાહેચીનકા આના.)

શાહ—અય વ.જીર .ખુશ તદબીર યેહ કયા મ.આમિલા હય, જો કુછ સમઝમેં નહીં આતા હય. હોશ પરીશાન હય .અ.કલ .હયરાન હય, મકાનકી જા જંગલ વીરાન હય, કહે દસ્ત મયદાન હય.

દરબારી ૨—અય શાહે .જીશાન બન્દાભી ઇસી ફિક્રમેં ગ.િલતાં હય. .અજબ .કુદરતે સુબ.હાન હય.

શાહ—.અજબ .કુદરતે સુબ.હાન હય. યેહતો કયેસે શાદી ન કી, ઉસીકા સબ તુફાન હય, આ.ખિર યેહ મ.હેલ હુવા તો ભી કયા કોઇ જાનતાભી હય.

કલીમ—જીહાં વોહ મ.હેલ કયા હુવા સોમંય જાનતા હું.

શાહ—અચ્છા તુ જાનતા હય તો બતા.

કલીમ—હાં સુનો ઉસ મ.હેલકો કોઈ ચોર ચુરા લે ગયા હોગા, યાતો હવાકા જો.ર ઉડ.ા લે ગયા હોગા. કયું બાવા-જાના ટરફસ.

વ.જીર—બસ .ખામોશ રહે.

શાહ—અફસોસ સદ હ.જાર અફસોસ અબ કયા કરૂં કુછ બન નહીં પડ.તા અય વ.જીર કોઇ તદબીર બતાવ કહીંસે મેરી બેટીકા પતા લગાવ

વ.જીર—.ખુદાવન્દ આપ અન્દેશા ન કીજીએ મંય સવારોંકો ભેજ-કર ઉસકા પતા લગાઉંગા.

કલીમ—અજી સવાર કયા જાએંગે મંય શિકારી કુતેકી તર.હ

જાતા હું ઔર બીલ્લીકી તરહ, કાન પકડ, કર લે આતા હું.

શાહ— અય વઝી.ર કુછભી કર મગર ઉસકા પતા લગા.
(જાના શાહકા.)

શએ.ર.

વઝી.ર–શિતાબ જાઓ પતા લગાઓ જહાંસે પાઓ ઉસેહી લાવો.
સબ—જ.મીંકે નીચે ફ.લકકે ઉપરસે ઢુંઢ લાએ નરંજ ખાઓ.
(જાના સબકા.)

બાબ તીસરા—પરદા પાંચવાં.

શિકારગાહ.

(અ.લાઉદ્દીનકા બહ.લતે અફ્સોસકે આના.)

અબીયાત.

અ.લાઉદ્દીન–કીસ ઘડી. નિકલા થા મંય અફ્સોસ ઘરકો છોડ.કર,
ઠોકરેં ખાતા હું સહેરામેં શહરકો છોડ. કર.
સાથ વાલે છુટ ગયે મંય રહે ગયા તનહા યહાં,
યા ઈલાહી અબ મંય ઉનકો ઢુંઢને જાઉં કહાં.
દિલ ખટકતા હય નહીં માઅ.લૂમ કયા ઈસરાર હય,
થક ગયા હું ઈસક.દર ચલના મુઝે દુશવાર હય.
(કિસરાકકે રોનેકી આવાજ. આના.)
હંય યહે કિસકે રોનેકી આવાજ. આતી હય યહાં,
(કિસરાકકો દેખ)
કૌન હય કિસરાક તુ જંગલમેં આયા હય કહાં.
(કીસરાકકા રોના. ઔર ઈશારેસે સમઝાના કે જાદુગર ચિરાગ. લે ગયા.) હંય તુ કયા કહેતા હય વોહ જાદુગર ચિરાગ. લે કર ગયા. (કિસરાકકા ઈશારેસે કહેના) કયા શાહજાદીકે સાથ મહે.લભી લે ગયા. હાય હાય.

ગાના.

યહે કયસી ખ.રાી: જા.રી હારી ભારી યા ખુ.દા,
અંધેરી ઘેરી ગ.મકી સારી, ન્યારી યા ખુ.દા.

અય બારે તઆ.લા પાલા ડાલા મુઝી.સે વ્હે કયા,
નસીબા ફુટા રિશ્તા ટુટા છુટા હ'ય જીયા.
ગ.જબ ટુટા સિતમ ટુટા અલમ ટુટા ન દમ ટુટા.
ચમન છુટા વતન છુટા અમન છુટા ઇરમ છુટા
શહેર છુટા નગર છુટા ન .ગમ છુટા કરમ ફુટા,
મકાં લુટા નશાં લુટા .હશમ લુટા .હરમ લુટા,
હાય હાય હાય હાય હાય હાય હાય હાય

અબીયાત.

અ.લાઉદ્દીન—મુઝકો ચિરા.ગકા નહીં અફ્સોસ ઇસ.કદર
હય રંજ વ્હેકે ખોગયા વોહ .ગયરતે .કમર
ઉસ યારકી તલાશમેં અબ જાઉં મંય કિધર,
લાચાર હું બકૌલ શહે જૌક નામ વર,
બુલ બુલ હું સ.હન બા.ગમેં દુર ઔર શકિસ્તા પર,
પરવાના હું ચિરા.ગસે દુર ઔર શકિસ્તા પર.
(કિસરાકકા ઇશારતન અંગુશ્તરીકો ઘીસને કહેના.)
અહા મંય વ્હેતો ભૂલ ગયા થાહી સરબસર,
અચ્છા દિલાયા યાદ મુઝે તુને વ.કત પર.
(અ.લાઉદ્દીનકા અંગુ.શ્તરી ઘિસના જીનકા નમુદાર હોના.)
જીન— મંય .હા.જીર હું કહો ફરમાન કયા હય,
અ.લાઉદ્દીન—હમેં લેચલ મ.હલ જીસ જા ગયા હય.
જીન— બસ ઇતનેકે લીએ મુઝકો બુલાયા,
ચલો લે ચલતાહું દોનોંકો ઉસ જા.
(જીનકા દોનોંકો ઉ.ડા લેજાના.)

બાબ તીસરા—પરદા છઠ્ઠા.

મ.હેલ

(બદરૂલબદરકા ફિરા.કે અ.લાઉદ્દીનમેં ન.જર આના.)

ગાના.

સબ— .ગમ સરપર વ્હે કયા પડ.ા વ્હે દગ.ાસે જફ્ા,
બે.હયાને કીયા વોહ દીયા જો દીયા

બદરૂલબદર—દુશમનકો જો ચિરા.ગ દિલાઇ ખાઈ બડ.ા ધોકા.

સબ— આપન હાથન રંજ ઉઠાઈ અ.જબ .ગજબ વ્હે કીયા.

પ્યારી ન ઘબરા જીયરાતુ જલા હય .ખુદા વાલી તેરા

(ઇબ્નેજા.રકા દાખિ.લ હોના.)

ગાના.

ઇબ્નેજા.ર—પ્યારી બાલા જોબનકા દાન દિલવા જાન,

ચલન તોરી હય મત વાલી આફ.ત ડાલી નાગન

જયસી કાલી.

ભોલી ભાલી દહન લાલે ચમન સુખ.ન ગુલે ચમન,

બદન શા.ખે સમન નયન કાલે હરનકી શાન દીખલા જાન.

તન મન ધન સબ તો પરવારૂં જી નીસારૂં,

હરદમ નિસદીન પલછીન જાની તુ બની મંય બના;

તોપે જાના મંય દિવાના તુતો હય મોરી જાન.

ગાના.

બદરૂલબદર—ખ.બરદાર હાથ લગાન મોહે નારીરે,

તોરી તીન પાંચ મોહે એ કહુ ન ભાવે;

દુર દુર દુર મગ.રૂર કાહે સુઝી બદકારીરે,

જનમ જનમ તોરા નીત ગુન માનું, સાજન સંગ જો મિલાવે.

હરદમ બિનતી કરત હું મંય કીતની તે હારી નાંહી માનેરી.

અબીયાત.

ઇબ્નેજા.ર—અય જાન કહા માન તેરા ધ્યાન કિધર હય,

બદરૂલબદર—ચલ દુર બેઇમાન તેરા ધ્યાન કિધર હય;

ઇબ્નેજાર—હું સાહિ બે ઇમાન તેરા ધ્યાન કિધર હય,

બદરૂલબદર—હીન્દુ કે મુસમલાન તેરા ધ્યાન કિધર હય.

ઇબ્નેજા.ર—કયસી હય તુ નાદાન તેરા ધ્યાન કિધર હય,

બદરૂલબદર—કયસા હય તુ શયતાન તેરા ધ્યાન કિધર હય;

ઇબ્નેજા.ર—હોગી તુ હ.યરાન તેરા ધ્યાન કિધર હય,

બદરૂલબદર—દે દુંગી મેરી જાન તેરા ધ્યાન કિધર હય.

ઇબ્ને.જાર—શૌહર તો હય નાદાન તેરા ધ્યાન કિધર હય.

ઇબ્નેજા.ર—મર જાયગી ઇસ આન તેરા ધ્યાન કિધર હય,

બદરૂલબદર—હો જાયગી અમાન તેરા ધ્યાન કિધર હય;

ઈબ્નેજા.ર—ચલ તુ ઈસી આન તેરા ધ્યાન કિધર હય.

ગાના.

બદરૂલબદર—દુર દુર કર મત ધર હટ, દુર દુર;
મુંહ કર કાલા તુ રિ.જાલા નાબકાર જા મતકર ચાલા.
ઇબ્નેજા.ર—બન્દરવાલા ખેલ નિકાલા.
બદરૂલબદર—જાનેદે જાનેદે અબ મોહેતુ, છોડ મોરા કરવા,
ઈબ્ને.જાર—ઓ પ્યારી આ.જારી,
બદરૂલબદર—ઓ નારી જાજારી,
ઇબ્ને.જાર—તુ ચંદા મંય સુરજ અયસા, તેરા મેરા જોડ.ા કયસા,
બદરૂલબદર—કાલા કાલા કુત્તે જયસા, ભોં ભોં કરકે દોડ.ા કયસા,
ઇબ્ને.જાર—મોસે જાના લગન લગાના રંગ ઉડ.ાના,
બદરૂલબદર—દેવ પુરાના ભુતકા નાના શકલ દિખાના
ઇબ્ને.જાર—નાદાની કયા ઠાની,
બદરૂલબદર—શયતાની તુફાની,
ઇબ્ને.જાર—ઓ જાની આ જાની.

અબીયાત.

જી.દા મંય તુઝે છોડું મેરે કામપે લા.અનત,
સહેલી ૧—પય.જાર તેરે મુંહપે તેરે નામપે લ.ાઅનત,
ઇબ્ને.જાર—છુટે તુ મેરે દામસેતો દામપે લા.અનત,
સહેલી ૨—હમ દામપે ઇસ રૂ.હે સ્યાહ ફામપે લા.અનત,
ઇબ્ને.જાર—ચક્કરમેં ન આવે તો મેરે જામપે લા.અનત,
સહેલી ૩—ફિટકાર તેરે નામપે અન્જામપે લા.અનત,
ઇબ્ને.જાર—લૌંડી ન બનાઉં તો હય આરામપે લા.અનત,
સહેલી ૪—.ખુદ હય તુ .ગુલામ ઇસકા તેરે કામપે લા.અનત,
ઈબ્ને.જાર—શાનાજો ન હાથ આયતો ઇસ શાનપે લા.અનત,
સહેલી ૫—મુ.જી હય તેરી શાનપે ઈમાનપે લા.અનત,
ઇબ્ને.જાર—.આશીક.કો તુ કહેતી હય તેરી શાનપે લા.અનત,
સહેલી ૧—કયું બદ.ખિસાલ કુછ તુઝે ખૌફે .ખુદા નહીં.
કયા મા બહેન રહે ઘરમેં તેરે રૂસીયા નહીં,
ઇબ્ને.જાર—નાદાન મા બહેનસે ઉસે વાસ્તા નહીં,
.ગયરોંકો મા બહેન રહે સમઝના રવા નહીં.

સહેલી ૧–ગયરોંકો મા બહેન જો કોઇ જાનતા નહીં,
વોહ બે હયા ખુદાકોભી પયચાનતા નહીં,
ઇબ્ને.જાર–ખામોશહો કની.જ હય કોઇ ગુલામ કી,
તુઝકો હય કયા તમીજ. હ.લાલો હ.રામકી,
સહેલી ૧—લાઅ.નત હય તેરે મુંહપે ખુ.દાએ અનામકી,
જોરૂ નહીં હય ઘરમેં કોઈ તુઝ ગુ.લામકી.
ઇબ્નેજા.ર—જોરૂ તો હય વલે નહીં મુઝકો પસન્દ હય.
કાલી તવેસી મુઝસે ઝિયાદા દોચન્દ હય,
સહેલી ૧—કાલી વોહ હય તો તુ કહાં ગોરા નિગોડ.ા હય.
અંધે વકાનેકા રહે યહી ઠીક જોડા. હય,
ઇબ્નેજા.ર—બચ્ચા સમઝ કે રહેતા હું .ખા મોશ દિલ જલા;
વર્ને દબાકે મારહી ડાલું તેરા ગલા.
સહેલી ૧—તુ કયા દબાયગા મુવે કાલે મેરા ગલા,
છોટી હું પરહું બિચ્છુ કે માનીંદ મંય બલા.
ગર તુ ગલા દબાયગા મંય કાટ ખાઉંગી,
યા દોનોં આંખે ફોડ. કે અન્ધા બનાઉંગી.
સહેલી ૩—છોડ.ભી તુ નામ બીચ્છુ ઇસ કમીનકા,
સહેલી ૧—છોડો. જી મુંહ નોચહી લું ઈસ લઈ.નકા.
ઇબ્ને.જાર—છોટીસી હય છછુંદરી કયા બાત કરતી હય,
કયંચીસી હય જ.બાન ગોયા ગુલ કતરતી હય.
આતી હય કયા હંસી મુઝે ઇસ તેરી બાત પર,
ગુ.સ્સા તમામ ભુલ ગયા મેરા સર બસર,
સહેલી ૧—ડરતી હું કબ મંય રહે તેરે ગુ.સ્સેસે બદ ગૌહર,
ગુ.સ્સા વોહ કાલી બીબીકો દિખલા તુ જાકે ઘર.
ઇબ્ને.જાર–અચ્છા અભી તો જાતા હું મંય યાંસે અપને ઘર,
આઉંગા થોડ.ી દેરમેં ફીરકે અભી ઇધર (જાના.)
સહેલી ૨–અય દીવાની કયા તુઝે સુઝીથી ઉસદમ ભલા.
ઉસકે આગે અયસી બાતોંકા તુઝે કયા .હૌસલા,
ગર વોહ .ગુસ્સેમેં તેરા આકર દબાદેતા ગલા.
મરહીજાએ ફિરતુ મચ્છલીકી તર.હસે તલમલા,

સહેલી ૧–કયા વોહ કાલા મારતા લંગુર મુઝકો બદ ખિ.સાલ.
હું તો છોટીસી મગર રૂસ્તમકે દીહેલું નિકાલ.
ઇસ મેરે છોટેસે .કદપર ભુલના મત અય ભુવા,
વોહ બલાહું મંયકે ભાગે ભુતભી મુઝસે મુવા.
ઔર જો મંય મરભી જાતી ઉસકી કયા પરવાહથી,
ઈન્કે ક.દમોં પર ફિદા હું ય્હે મુઝે ચાહતહી થી.
ગ.મ ન કીજે શાહજા.દી વક.ત ય્હે ટલ જાયગા,
ચાંદ આયા હય ગહનમેં વોહ અભી છુટ જાયગા.
બદરૂલબદર—ખ.યર દેખેંગે મુ.કદ્દર જો હમેં દિખલાયગા;
યા તો ઇસ ગ.મસે છુટેંગે યાતો જી છુટ જાયગા.
(અ.લાઉદ્દીનો કિસરાકકા દા.ખિલ હોના.)
અ.લાઉદ્દીન—છુટીથી કયું જાન મેરીસે તુ મેરી જાન હય,
(બગ.લગીર હોના.)
બદરૂલબદર—કૌન અ.લાઉદ્દીન પ્યારે કયા ખુ.દાકી શાન હય.
અ.લાઉદ્દીન—ફિર મિલાયા તુમસે ય્હે અલ્લાહકા એહ.સાન હય,
બદરૂલબદર—ફિર યહાં તુમ આએ કયું કર અ.ક.લ યા હ.યરાન હય
અ.લાઉદ્દીન—પલમેં જો ચાહે કરે ય્હે .કુદરતે સુબહાન હય,
બદરૂલબદર—જાનકા દુશમન હમારા વોહ મુવા શયતાન હય.
અ.લાઉદ્દીન—કિસ તરફ જાતા રહા યાંસે વોહ બેઈમાન હય,
બદરૂલબદર—વોહ અભી બાહિર ગયા, આના અભી ઇસઆન હય
અ.લાઉદ્દીન—હાં .જબ મંય તુમકો એક તદબીર બતલાઉં
વોહ કરના, વોહ મુઝ.કો ખુ.બ શરાબ પિલાના, મસ્ત
બનાના, આગે મંય દેખ લુંગા.
બદરૂલબદર—કયા વોહ શયતાનકો મંય શરાબ પિલાઉં, કાલે
કુતેકો મુંહ લગાઉં. ય્હે જી.નહાર ન હોગા અયસે
મુરદારસે કલામ કરના હ.રામ હય.
અ.લાઉદ્દીન—અજી સુનો યહી મસલ હ.ય મશહુર, કે વક.ત પડા,
બાંકા તો ગધેકો કહે કાકા, ખ.યર તુમ કુછ ન બોલના
ય્હે ઇસ કામકો બજા લાયગી.
સહેલી ૪—.હુ.ઝુર મંય તો ઉસકા મુંહ દેખતેહી ડર જાઉંગી બે
મૌત મરજાઉંગી.

અ.લાઉદ્દીન—અચ્છા તુ ભી કુછ કહેગી.

સહેલી ૩—સાહબ લોંડીતો ઇન સબસે તીન કદમ પીછે રહેતી હય.

અ.લાઉદ્દીન—ભલા તુ યહે કામકો બજા લાયગી.

સહેલી ૨—મેરી તો ખૌફકે મારે અભી જાન જાતી હય.

અ.લાઉદ્દીન—તો કયા તુમમેંસે કોઈ ભી કામ ન આયગી.

સહેલી ૧—કયું ન કામ આયગી બન્દી ઇસ કામકો બજા લાયગી હુઝુરકે વાસ્તે જાન ગવાંએગી. યહેતો સબ હરામકા ખાનેવાલી ઔર ડબલ રોટીકી તરહ ગાલ ફુલાને વાલી હય, વહી મસલકે ખા જાય હંડીયા સારી. ઔર કામકે વકત નન્ની બેચારી.

સહેલી ૪—અરે વાહ યહેતો કયા કયા બે નુકત સુનાતી હય, ઔર હમપર ફબતીયાં ઉડાતી હય, ઔર જરાસી હોકે બન્દરીયાકી તરહ હમકો ડરાતી હય નાકારી.

સહેલી ૫—અયસીસે તો પયજાર ભી ન ડરે હમારી.

સહેલી ૧—ફટે મુંહ લબ લાઅનત તુફ હય જુફ હય કે તુમ ઇતની બડી બડી કાબુલકી ઉટની હોકે એક આદમીસે ઇતના ડરતી હો ઔર ઉપરસે યહે બાતેં કરતી હો જાવ જાવ બમ્બઇકે પાંજરા પોલમેં જાકર ઘાંસ ખાવ.

અ.લાઉદ્દીન—માશા અલ્લાહ વાહ શાબાશ.

સહેલી ૧—બન્દગી જનાબ બન્દગી.

અ.લાઉદ્દીન—દેખો દેખો વહી સામનેસે આતા હય. અબ હોશીઆર હો જાવ. (અ.લાઉદ્દીન ઔર કીસરાકકા છુપ જાના. ઇબ્નેજારકા આના.)

શએર.

ઇબ્નેજાર—હે જવાબ ઇસ બાતકા મેરી રજા મન્જુર હય,
યા કે મરને પે હય રાજી અબ કજા મન્જુર હય.

સહેલી ૧—અજી વાહ વાહ કયા કહેના હમ તો જાનતે થે કે આપ બડે આકિલો કામિલ દાના ફરજાના હુશીયાર તરરાર મગર ટાંય ટાંય ફીશ.

ઇબ્નેજાર—યા અને ઇસકે કયા માઅને.

સહેલી ૧—અજી બસ આપકો ભી દેખ લીયા ઇતના ભી નહીં જાનતે કે શાહજાદીકે ખામોશ રહેનેકા કયા સબબ હય.

ઇબ્નેજા.ર—કયા બાઇ.સ હય.

સહેલી ૧—અલ ખ.ામોશ નીમરજા, યાઅ.ની જબ આદમી રા.જી હોતા હય, તો ખ.ામોશ રહેતા હય.

ઇબ્નેજા.ર—તો કયા વ્હે મુઝસે શાદી કરનેકો રાજી. હય.

સહેલી ૧—અજી વ્હે બાત તો તા.જી હય કે વ્હે તુમસે હર તરહ. રાજી. હય, ઔર વ્હે સબ મેરીહી કારસાજી. હય.

ઇબ્ને.જાર—કયા તુને મેરી તરફ્સે ઈસ પરી પયકરકો કુછ સમઝાઈ બુઝાઈ.

સહેલી ૧—અજી મંયને વોહ જાદુ ભરી બાતેં સુનાઇ કે દમ દેકર પરીકો શીશેમેં ઉતાર લાઇ ઔર ન વ્હેતો એક ન માનતીથી, તુમકો અપના દુશમન જાનતીથી મગર મંયને આપકી અયસી તાઅ.રીફ્કી કે બિલકુલ દીવાની બનાલી, પથ્થરકો પાની બના દી, વ્હે સબ મહેનત આપહીકી જાનકે વાસ્તે કરતી હું ઔર થોડી. દેરમેં ઈસકા કામ તમામ કરતી હું.

ઇબ્નેજા.ર—અહા આજ તુને મુઝે અયસા .ખુશ કીયા કે જીતે જી બહીશ્તમેં પહોંચા દીયા.

સહેલી ૧—(.ખુદસે) ઠહેરજા થોડી. દેરમેં તુઝે દોઝ.ખ.મેં પહોંચાતી હું. ક.બરસ્તાનકી રાહ દિખાતી હું.

ઇબ્નેજા.ર—અહા .ખુશી ખુ.શી.

સહેલી ૧—મગર વ્હે સુનસાન .ખુશી કીસ કામકી અગર કુછ શરાબ .ખુશ ગવાર હોતો કયસી બહાર હો.

ઇબ્નેજા.ર—અચ્છા અબ શરાબકા દોર શુરૂઅ. હો નાચો ગાનેકા તોર શુરૂઅ. હો.

સહેલી ૧—હાં હુ.જુ.ર ફરમાઇએ આપકો કયા બરાન્ડી, વિસ્કી, પોર્ટવાઈન, દરકાર હય યાજાર્જ અલબર્ડ કેસ્ટીન નુહે પરજી નિસાર હય યા બે વડા. ફીન અદરક એલચીકા દિલ તલબગાર હય. કહો તો અભી જીન્જર વાઇનભી તૈયાર હય.

ઈબ્નેજાૢર—મ્હે સબ કારોબારકી તુ મુખ્તાર હય, તેરા દિલ ચાહે સો મંગા લે તુઝે ઈખ્તેયાર હય.

સહેલી ૧—જાઈએ પહેલે ચોમ ચોમ ગોદામમેંસે એક તાજા, રમકી બોતલ લાઈએ.

ઈબ્નેજાૢર—પ્યારી જૢરા હુંસો બોલો લબ ખોલો ઈધર આવ હમસે ન શરમાવ.

સહેલી ૧—અજી નયા નયા જાનવરભી આતા હય, તો અન્જાન આદમીસે ઘભરાતા હય, ફિર મ્હેતો ઈન્સાન હુંય ઔર ઉસપર કમસિન હુંય નાદાન હુંય લો બીબી સાહૢબ, અબ ન શરમાવ ઈસ મુજીૢકો જામે શરાબ પિલાવ, ચલો શરાબકા દૌર ચલાવ, ગાના ગાવ રંગ જમાવ.

ગાના.

સબ— પીયો પીયોજી રાજા રંગીન રમ,
રંગીન રમ પીયો શંપીન રમ.
રાજાકો અયસી મંય દારૂ પીલાઉં,
મુઝે નશેમેં સરાએ આૢદમ.
બેવડા પીલાઉં મંય ફૈની પીલાઉં,
કબાબ ખિલાઉં મંય ગરમાંગરમ.
રાજાકો મોરે મંય બના બનાઉં,
અયસા બનાઉ કે બના હોકમ,
રાજાકી મોરે મંય લગન લગાઉં,
અયસી લગાઉં કે લગી હોકમ.

(ઈબ્નેજાૢરકો બદફૂલબદરકા ખુૢબ શરાબ પીલાના ઈતનમેં આૢલાઉદ્દીન પર ઈબ્નેજાૢરકી નજૢર જાના જીસ્સે આૢલાઉદ્દીનકો મારનેકો જાના. કિસરાકો આૢલાઉદ્દીનકા. ઈબ્નેજાૢરકો જૢમીન પર પટકના, કીસરાકકા ઈબ્નેજાૢરકી છાતીપર વાર કરના, ઈબ્નેજાૢરકા મરના, કીસરાકકા ઈબ્નેજાૢરકી છાતીપર ચઢ બયઠના).

તમામ શુદ.